

Prenumerata.

W Warszawie: rocznie rs. 6, półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50, miesięcznie kop. 50. Za odosłanie do domu dopłaca się kop. 5 miesięcznie. Numer pojedynczy kop. 5.

Na prowincji i w Ces.: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 k. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, za 2 miesiące w tym samym kwartale rs. 1 kop. 75, za 2 miesiące w oddzielnych kwartałach rs. 2, miesięcznie rs. 1 kop. 20.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 20.

Dziś: śś. Boguchwała i Oktawiana.
Piątek Wielki: śś. Katarzyny kr. szwedzkiej.
Sobota Wielka: śś. Marka i Tymoteusza.
Niedziela: Wielkanoc. ś. Ireneusza.

KURJER WARSZAWSKI.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY TRZECI.

Rekopismów nadsyłanych do Redakcji nie zwraca się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godz. 9-ej rano do 7-mej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 11-ej do 1-ej w południe.

Wschód słońca o godzinie 6 minut 1.

Zachód „ „ 6 „ 15

Długość dnia godzin 12 minut 14.

Przybyło „ „ 4 „ 36.

Adres Redakcji „Kurjera Warszawskiego“: Płac Teatralny Nr 5, dom W. L. Zabłockiej.

Ogłoszenia.

Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.—Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.—Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.—Małe ogłoszenia: jeden wiersz pierwszy raz 11 kop., następny raz 10 kop.—Przewodnik adresat wiersz pierwszy raz 30. O do „Przewodnika“ przysłać Biuro Ogłoszeń R. i F. i Fendlera, Senatorska 18.

Poniedziałek: Wielkanocny. ś. Ludgiera.
Wtorek: śś. Ruperta i Aleksandra żołnierza.
Środa: śś. Syksta III P. i Doroteusza.
Czwartek: ś. Cyrylla Djakona M.

— Dzień jutrzejszy poświęca się pamiętce męci, śmierci i pogrzebu Jezusa Chrystusa. Przed rozpoczęciem nabożeństwa, kapłan, ubrany w kolor czarny, leży krzyżem przed ołtarzem, na pamiątkę, iż Chrystus Pan upadł na twarz w ogrodzie Getsemańskim. Kapłan odprawia nie zwyczajną mszę św., lecz tak zwaną liturgję, w której modli się za wszystkich ludzi i przyjmuje komunję św. Nie odprawia się w tym dniu zwykłej ofiary mszy św. dla tego, iż sam Pan Jezus tegoż dnia ofiarował się Bogu Ojcu za grzechy całego świata. Po liturgji kapłan odstawia krzyż, a obróciwszy się do ludu śpiewa trzykrotnie: „Oto drzewo Krzyża“, na co lud odpowiada „pójdźcie, pokłońmy się.“ Poczem umieszcza się krzyż na dogodnym miejscu i odbywa się adoracja, czyli pokłon i ucałowanie takowego a to na pamiątkę jego tryumfu; na pamiątkę zaś złożenia przenajświętszego ciała Chrystusa do grobu przez Józefa i Nikodema, kapłan przenosi Najświętszy Sakrament w monstrancji do grobu, na ten cel przygotowanego.

— Jutro w kościele ś. Krzyża, przy grobie Chrystusa, amatorowie pod dyrekcją p. Hordiewicza wykonają o godzinie 4-ej i pół po południu „Litanję ostrobramską“ St. Moniuszki.

Przegląd polityczny.

Gdyby potrzeba było dowodu na to, że manifestacje robotników paryskich wyszły nie z ich własnego impulsu, ale były dziełem monarchistów z jednej, anarchistów zaś z drugiej strony, dostarczyłoby go ostatnie przed ferjami, poniedziałkowe posiedzenie izby deputowanych. Dla skokietowania ludności robotniczej znany legitymista p. Bandry d'Asson zażądał niezwłocznego uchwalenia przez izbę dwumilionowego zasiłku na pierwsze jej potrzeby. P. Ferry protestować musiał przesadne tyrady socjalne boursbońskiego Bayarda, objaśniając, że przesilenia w kołach pracujących niema, że jest co najwięcej pewien zastój w przemyśle stolarskim i że dla ulżenia losu pracujących w tej gałęzi przemysłowej robotników rząd po ferjach świątecznych wnieśnie odpo-

wiednie projekty; toż samo weźmie pod uwagę kwestję taniach mieszkań dla robotników. Zresztą w chwili—rzekł p. Ferry—gdy rząd z własnej inicjatywy rozpoczyna pracę około regulacji kwartału Marboeuf, celem dostarczenia roboty żądającym jej—regulacji, która pochłonie 50 milionów fr.—nie można mówić o przesileniu robotniczym, jeżeli się nie pragnie wyzyskiwać trudnego chwilowo położenia ku własnym widokom i agitacjom.

Niemniej szczęśliwym był rząd w odpowiedzi na interpelację Lefébvre w sprawie doli robotników górniczych. Minister robót publicznych przyznał, iż zasługuje on rzeczywiście na poprawę za pomocą utworzenia kas wsparcia, tudzież rozwinięcia wolności stowarzyszeń i syndykatów. Gdy wszelako dep. Maret, korzystając z usposobienia izby, przychylnego dla interesów ludności robotniczej, postawił wniosek ogłoszenia ogólnej amnestji dla wszystkich, którzy z tak zwanych pobudek politycznych wykroczyli przeciw prawu, dążąc do podkopania podstaw porządku społecznego, p. Waldeck Rousseau musiał zawołać: hola! Pomiędzy spokojną i uczciwie zarobku szukającą ludnością robotniczą a wicherzycielstwem anarchicznem, które znęcało się nad krzyżami i szkołami w Montceau les Mines, albo „pracowało“ dynamitem w Lugdunie,—jest różnica! Chleb dla pracy, kara dla zbrodni! Amnestja dla „obłąkanych“ przyjdzie może kiedyś, ale jeszcze nie dzisiaj! Izba zawtórowała wywodom p. ministra, odrzucając wniosek dep. Mareta 299 głosami przeciw 83.

Wielka to szkoda, iż mało u nas zwracają uwagi na artykuły pism zagranicznych o stosunkach intelektualnych i politycznych naszego kraju. Prasa angielska i francuska oceniała je zwykle dotąd w sposób dla nas sympatyczny; nie ukrywała wad naszych i błędów, ale nie pozbawiała cnót, które mi się społeczność nasza pochłubić zawsze mogła—nawet w chwilach umysłowego marazmu i politycznego obalamucenia. Inaczej prasa niemiecka; u tej gadatliwej kolporterki i popularyzatorce idei w głębszych i bystrzejszych, a przedewszystkiem trzeźwiejszych i oryginalniejszych umysłach wylęgłych,

spotwarzanie naszej narodowości należało zawsze do dziesięciorga przykazań publicystycznej deprawacji. Imiona Wuttkego, Sacher-Masocha, Francosa e tutti quanti są typowymi w publicystyce i literaturze niemieckiej.

Sprawy nasze zajmują coraz więcej prasę tamtejszą: staliśmy się naraz dla niej rentownym artykułem zbytu na politycznym targowisku. Coraz częściej przeto spotykamy się w prasie niemieckiej z objaśnieniami o naszych stosunkach—objaśnieniami, które tę mają cechę, iż z mętów się rodzą i męty szerzą. Ale naród Goethego je chłonie i tyśięciami szlakami, któremi dzisiaj kosmopolityzm międzynarodowy przedziera się przez kordony graniczne, wylewa te mętne pojęcia w sąsiednie łożyska opinji publicznej. Na to należałoby u nas zwracać pilniejszą uwagę i nie szczędzić trudu, aby podjąć skuteczną reakcję przeciw niepoprawnemu kolporterstwu fałszów.

Niedosyć jest w krajowych organach prasy odeprzeć oszczerezy artykuł. Ta droga służy tylko do informacji własnego społeczeństwa, iż gdzieś w okolicy o niem plotki chodzą. Sądziemy, iż pilniejszą byłaby informacja systematycznie balamuconych czytelników obcych o naturze stosunków naszych. Szujski położył nieoszacowaną zasługę, wydając książkę: „Die Polen und Ruthenen in Galizien“, która nareszcie raz w niemieckim języku rzuciła światło prawdy na stosunek obu pokrewnych ludności, zamieszkujących Galicję. Książka Szujskiego powinna być drogowskazem dla naszych publicystów, jak się poważnie, przedmiotowo i skutecznie broni prawdy przed areopagiem obcych sędziów. Ale nie można poprzestać na publikowaniu od czasu do czasu książek. Te mało kto czyta... Obowiązkiem jest raczej ciąglem kontrolowaniem działalności tej fabryki insynuacji, niezwłocznem prostowaniem kłamliwych poglądów i wiadomości stać na straży honoru i dobrego imienia społeczności, która z natury położenia swojego na pieczęć dóbr moralnych tem więcej zwracać powinna uwagi, o ile walejszym zasobem dóbr materialnych i politycznych rozporządza.

4)

WOJNA SIEDMIOLETNIA.

HUMORESKA

przez

Włodęgo Skibę.

(Dalszy ciąg.)

Pod koniec sierpnia przypadały imieniny pana burmistrza Sasickego, które pani prezydentowa, pomimo ugruntowanego pojęcia o jego niezdarności, zwykła była obchodzić bardzo uroczysto, czyniąc przez to pewne ustępstwo opinji publicznej miasteczka. Opinia ta, szczególnie w świecie handlowym, inne miała wyobrażenie o talentach administracyjnych zwierzchnika miejskiego zarządu i składała tym talentom należyte holdy w postaci głów cukru, butelek wina i paczek różnych towarów kolonialnych, wielce ułatwiających odpowiednie godności prezydentowej przyjmowanie gości sprosznionych i proprio motu przybyłych.

Zbytecznem byłoby mówić, że taką imieninową recepcję poprzedzały przygotowania niemniej od przedwielkanocnych kłopotliwe i wrzawne.

Po za obrębem świata handlowego, w wyższych sferach miasteczkowych i u okolicznego obywatelstwa, niepoehlebna reklama pani prezydentowej niewiele także zaszkodziła jej małżonkowi. Miał on licznych przyjaciół i życzliwych, którzy za obowiązek sobie poczytywali, przynajmniej raz w roku, w dzień solenizacji, uściśnić jego dłoń i życząc mu długich lat pomyślności wycylić parę kieliszków wina za jego zdrowie.

W roku, któryśmy na początku naszego opowiadania wymienili, zjazd u państwa Sasicckich stał się przypadkowo liczniejszym, niż bywał zwykle i niż się można było spodziewać.

Przyczyną tego stał się magnes ślicznych oczek panny prezydentówny.

Piękna Renia, w roku przeszłym jeszcze podłotek mało zwracający uwagi, z nowym rokiem dopiero zaliczona do legjonu dorosłych panien miasteczka, zmieniła się „bardzo na awantur“, jak mówiły krewne i przyjaciółki pani prezydentowej, i w czasie od Wielkanocy do sierpnia doszła do zupełnej perfekcji, jako panna, młodzianka wprawdzie jeszcze, ale już „na wydaniu“.

To było powodem, że kawalerowie do wzięcia liczniej zgromadzać się zaczęli około córki burmistrza, o którym mówiono, iż podczas długiego urzędowania „sporo sobie grosza uciulał“.

Wprawdzie dać się z tem ostatniem zdaniem słyszeć przy pani prezydentowej było to rzucić na nią ognia.

— On ciulał?—protestowała zaraz—on by ciulał, taki niezdar! Piękne rzeczy, proszę państwa... Jeśli co mamy, to jest moja zasługa... Gdyby nie ja, nie byłoby na obwinienie palca... ja uciulałam!

— Nie przeczę, duszko—wtrącał nieśmiało obecny zwykle takim protestom pan Augustyn—ale przyznaj, że gdybym nie pracował i gdybym był hulaką...

— Piękne rzeczy, proszę państwa!—przerywa pani Sasiccka—jabym ci właśnie dała próżniaczyć się i hulać! Daję państwu słowo, że gdybym wszystkiego nie trzymała żelazną ręką, toby wszystko poszło na marne. Jeżeli co jest, moja zasługa...

— Nie przeczę, duszko, nie przeczę—powtarzał burmistrz, dla świętego spokoju dając za wygraną, jak zawsze.

Takie jednak sprzeczki pani prezydentowej nie obalały wcale legendy o uciulanym groszu, owszem potwierdzały ją jeszcze i na pierwszych imieninach ojca, które piękna Renia już jako panna na wydaniu obchodzić miała, zebrany zastęp młodzieży dawał uzasadnioną nadzieję, że jako kandydatka do stanu małżeńskiego nie będzie narzekała na brak konkurentów.

Miedzy innymi w liczbie obecnych znaleźli się brunet i blondyn z Palikowej ulicy, Roman i Ludwik.

Przybyli oni, prawdo podobnie nie wiedząc o tem że się zjadą. Jeden i drugi bawił chwilowo w okolicy w skuzynowanym domu i obaj skorzystali z okazji, ażeby towarzyszyć swym krewnym, którzy się wybierali na imieniny powszechnie kochanego „prezydenta“.

Czy to było tak przypadkowo, nie możemy zaręczyć. Roman podejrywał Ludwika, że mu piękność, którą nosił z palika na palik, jak pal wbiła się do głowy, że od Wielkanocy zapewne myślał tylko o niej i szukał okazji do zbliżenia się. Ludwik odwzajemniał Romanowi takimi samymi posadzeniami, obaj wypierali się uroczystości, ale kto wie czy obaj nie mieli słuszności, bo jakoś obaj pilnie ubiegali się za motylkiem, który ich kiedyś musnął skrzydełkami.

Panna Renia miała sposobność sprawdzić raz jeszcze swoje spostrzeżenie, że brunet był przystojniejszym od blondyna, a zarazem zrobić nowe, że blondyn wyrażał się płynniej i potoczniej, oraz w ogóle był bardziej uczuciowym od bruneta. Sympatja jej, niezdecydowana jeszcze ostatecznie, zdawała się jednak skłaniać więcej ku Romanowi, może dlatego, że we wspomnieniach, jakie jej pozostawiło zająście na Palikowej ulicy, on zdobył sobie najkorzystniejsze miejsce.

Uwagi nasze wywołał artykuł, wydrukowany świeżo w najpoważniejszym organie prasy niemieckiej, w dawnej augsburskiej a od pół roku monachijskiej *Allgemeine Ztg* pt.: „Polsko-rusiński antagonizm“. Niewiele tam znaleźliśmy nowszych pomysłów polemicznych, bo zaiste wyobraźnia publicystów niemieckich tak się już wyczerpała w tym kierunku, że trudno jej choćby o nową ornamentykę dla owej budowy fałszu i oszczerstwa, nad którą pracowała od chwili, gdy trzeba było przed narodem, co czuł z Szylerem a rozumował z Kantem, usprawiedliwić jako tako dziejową krzywdę, uspokoić jego sumienie, poskromić uczucie odrzy... Ale czytelnicy zagraniczni znajdują w tym artykule wiele sensacyjnych szczegółów, zaprawionych fałszem taniej, popularnej erudycji, które do dawnych pomyłek dolożą warstewkę nowych i spotęgują moc świętoszkowskiego oburzenia, jakie w „prawym“ niemcu budzi się na samo przypomnienie nazwiska tej żebacznej, arlekińskiej i głupiej *Polakei* heinowskiej...

Artykuł rzeczony gazety, która nie porywała się dotąd skwapliwie do łżenia nas, położył sobie zadanie historycznego wyargumentowania, że „wrogi państwu austriackiemu“ aspiracje rusinów galicyjskich są wynikiem „polskiego“ ucisku, owej autokracji szlacheckiej, owego terroryzmu inteligencji polskiej, które włóczęganina rusińskiego ogłupili i w poczuciu narodowym pokrzywdzili.

Autor, wrzekomy patriota austriacki, rozdziela winę dzisiejszego obalamucenia ludności rusińskiej w Galicji pomiędzy nurtowania panslawistów i represję polskich torysów, jak były namiestnik galicyjski, hr. Agenor Gołuchowski, jak książę Leon Sapieha, któryś z Wodziekich itp. Ten pierwszy zwłaszcza wyrósł w wyobraźni autora artykułu w jakiegoś pirata polskiego, w model Dżengischana XIX wieku, podczas, gdy jak wiadomo, był on tylko wcale zwyczajnym c. k. gubernatorem austriackim, którego ani do torysów ani do patriotów w wyższym stylu zachowawczo-narodowym policzyć nie można. Dziwne są losy pamięci tego zdolnego urzędnika i sprężystego administratora: jedni twierdzą, że on „stworzył“ w Galicji rusinów, inni, że ich zgubił...

Zdaje się wszelako, iż święte oburzenia autora artykułu tyle w sobie mają podstawy logicznej i racjonalnej, co lament jego, że hr. Gołuchowski rozpoczął swoją działalność polonizatorską w Galicji od zamknięcia jednego dziennika niemieckiego w tym kraju — *Lemberger Zeitung*!

Czy autorowi jednak wiadomy szczegół, że ta jedyna niemiecka gazeta w Galicji prenumerowaną była tylko przez c. k. kreisamty i becyrki, że drukowała za ledwo paręset egzemplarzy poświęconych niemal wyłącznie publikacji edyktów sądowych, podczas gdy stworzona przez hr. Gołuchowskiego *Gazeta lwowska*, pod wyborną redakcją literacką, liczy kilka tysięcy abonentów niezawisłych i dobrowolnych. Dlaczegoż owi rozsiedli jakoby

szeroko w Galicji Niemcy nie prenumerowali *Lemberger Ztg*? Może ich w kraju nie było? A w takim razie gdzież zbrodnia hr. Gołuchowskiego?

Taka to siła wszystkich argumentów artykułu w monachijskiej gazecie. A czyż mamy wierzyć w lichą plotkę, że któryś z hrabiów Wodziekich na przedstawienia księdza Naumowicza, iż rusinom należy dać szkoły rusińskie, ażeby mogli rozwijać w nich język ojczysty, odpowiedział z szyderczym cynizmem: „Chodzi wam o język? Ależ to bagatela!“ Zarówno hr. Ludwik, jak i hr. Henryk Wodziecy żyją... Włożone w ich usta wyrazy są lichą insynuacją. Jakżeby zasłużyli się dla prawdy, gdyby, biorąc pohop z tej insynuacji, sprostowali inne wywody, zawarte w owym konglomeracie plochych fałszów. Gdyby ludzie takiej miary i powagi zechcieli od czasu do czasu robić porządek w tem gospodarstwie „szarych gęsi“ na podwórkach prasy niemieckiej, społeczność byłaby im szczerze wdzięczną i obowiązana. Szujski tak robił — a Szujski był wzorem obywatela...

Br. Z.

Drobna pozycja.

Od r. 1834-go, a więc blisko od pół wieku, w bilansach Banku polskiego figuruje drobna pozycja, na którą chcielibyśmy w tem miejscu zwrócić ogólną uwagę.

Mówimy tu o pożyczkach, udzielanych właścicielom ziemskim na kupno maszyn i narzędzi rolniczych.

Dział ten, zajmujący w milionowych operacjach banku drugorzędne stanowisko, pomimo tego posiada niezaprzeczenie szerszy wpływ ekonomiczny, tak na postępy krajowego rolnictwa, jako też i na rozwój przemysłu fabrycznego. Kredyt Banku daje rolnikom możliwość kupna na warunkach korzystnych ulepszonej maszyny, a więc otwiera im drogę do postępu technicznego, w gospodarstwie. Z drugiej zaś strony, kładąc za warunek konieczny, ażeby maszyny te i narzędzia pochodziły z fabryk krajowych, Bank daje silny bodziec do rozwoju czysto krajowego przemysłu.

Tak wielostronne korzyści aż nadto usprawiedliwiają roztrząsanie tej drobnej, a zarazem tyle wpływowej operacji bankowej.

Kredyt na maszyny rolnicze został po raz pierwszy otwarty z mocy rozporządzenia rady stanu w roku 1833-m, które miało na celu podniesienie produkcji fabryk rządowych.

Z czasem jednak, w miarę rozwoju przemysłu prywatnego, Bank zaczął udzielać pożyczek na narzędzia kupowane nie tylko w fabrykach rządowych, lecz i w prywatnych, dziś zaś już tylko ostatnie zajmują uprzywilejowane stanowisko pod względem zbytu swoich wyrobów miejscowym właścicielom ziemskim.

O rozmiarach roztrząsanego tu kredytu, przez

Bank polski udzielanego, najlepiej sędzić można według sumy pożyczek, dotąd przez rolników zaciągniętych.

Otóż do roku 1880 Bank udzielił pożyczek ogółem w sumie około pięciu milionów rs., czyli średnio 108,118 rs. rocznie.

Co się tyczy dwóch ostatnich, to w roku 1880 Bank wydał zaliczeń 106,037 rs., a w roku 1881 — 86,115 rs., nie licząc procentów i komisowego.

Cyfrы te dostatecznie usprawiedliwiają, dlaczego nazwaliśmy odnośną operację banku drobną. Wistocie bowiem, sto tysięcy rubli rocznego kredytu dla całego kraju, czyli 10,800 rs. dla jednej gubernji, nie mogą chyba zaspokoić wszystkich potrzeb rolnictwa względem niezbędnych w każdym gospodarstwie maszyn i narzędzi. Jeżeli nawet pominiemy drobną własność i weźmiemy pod uwagę tylko większych właścicieli, których liczba sięga 5,000, otrzymamy na jednego takiego właściciela zaledwie 22 rs. średnio rocznego kredytu badanej przez nas kategorii.

W jaki sposób możnaby rozszerzyć tak szczupłe dziś granice pożyczek?

Sprawozdania bankowe przekonywają, iż pożyczki te są umarzane z całą ścisłością terminów, że instytucja nie miała dotąd żadnej straty na tych operacjach. Doświadczenie więc półwiekowe daje poważną rękojmię wypłacalności dłużników i pewności pożyczek. Tyle co do jednej strony — banku, druga zaś, t. j. rolnicy, z pożyczek na narzędzia i maszyny wynoszą znaczne korzyści, czego najlepszym dowodem, iż pożyczki, które mają być spłacone w sześć lat, w rzeczywistości są umarzane po trzech latach. A więc ich produkcyjność jest niezaprzeczona.

Główne przeszkody, jakie mogłyby powstać przy rozszerzaniu kredytu, nie istnieją...

Lecz może gospodarstwa nasze są już zaopatrzone w dostateczną ilość maszyn i narzędzi rolniczych, może nie potrzebują już pomocy kredytowej? Właśnie, że nie. Najsłabszą może stroną naszego gospodarstwa rolnego jest niedostatek środków technicznych i powszechnie stwierdzony konserwatyzm pod tym względem szczególnie średnich folwarków. Słowem, nie nie staje na przeszkodzie rozwinięcia drobnej dziś pozycji w operacjach banku.

To też nie zagłębiając się w przyczyny obecnej sumy pożyczek, sądzimy, iż nie od rzeczy będzie przypomnieć ogółowi naszych ziemian warunki, na jakich Bank polski otwiera im kredyt na kupno maszyn w fabrykach krajowych; odnośne przepisy, wydane jeszcze przed 50-ciu laty, dotąd nie przestały obowiązywać, z małemi uzupełnieniami z lat późniejszych.

Starający się o pożyczkę winien złożyć dowody urzędowe o sumie podatków opłacanych, o pożyczce ciężącej na jego majątku w Tow. kr. ziem., o ubezpieczeniu ogniem itd., wreszcie świadectwo wójta, iż maszyny i narzędzia są już na miejscu. Jeżeli inwentarz i nieruchomości są ubezpieczone,

w ostateczności trzeba, choć z żalem, chwycić się oręża...

— Więc wypowiadasz mi pan wojnę?...

— Tak, pani, wojnę... wojnę siedmioletnią... Sto lat w tych dniach upływa od czasu jak mój imienik Fryderyk, nazwany Wielkim przez historję, tak jak ja przez mych kolegów, rozpoczął taką wojnę...

— Z moją imienniczką Marią Teresą... — dokończyła panna, której pobyt w małym miasteczku ani stanowisko prezydentówny, nie przeszkadzały w obojętności na główne zarysy historii powszechnej.

— Widzi pani, jak się to pięknie składa — od rzekł Horewicz — powtórzmy sobie tę wojnę, a po siedmiu latach Szlask będzie mój!...

— Cóż to pan rozumiesz przez Szlask?...

— Przebaczenie, proszę pani — odpowiedział kłaniając się Fryderyk — a że przebaczenie daje się sercem, więc... serce.

Piękna Renia cofnęła się o pół kroku. Świeży i barwny jej rumieniec dochodził do *maximum* żywości.

— Zarozumialec! — szepnęła w duchu.

I odwracając się nieco od Horewicza, jak gdyby chciała odejść, rzekła:

— Winszuję panu.

— Czego, proszę pani?

— Pewności siebie — odparła piękna Renia — będąc na pensji pisałam kiedyś wypracowanie na temat: *être content de soi-même c'est un demi-bonheur, mais être sûr de sa personne c'est un bonheur et demi!*...

Po tych słowach, wymówionych pronuncjacja nieskazitelną, z której miasteczko S. dumnie być mogło, prezydentówna pozostawiła swego antagonistę na placu boju i przeszła na drugą stronę sali bawialnej.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

O zajęciu tem nie było wcale mowy. Roman i Ludwik przez delikatność nie wspominali o niem, burmistrzówna nie myślała się też przyznawać, że poznaje tych, którzy ją po raz pierwszy w sytuacji tak krytycznej spotkali.

Cały wieczór imieninowy byłby przebiegł jak zwykle przebiegają rozmaitych solenizantów imieniny, na życzeniach, herbacie, ciastach, obfitej kolacji, toastach i przeplatającej to wszystko zabawie, gdy nagle, już po zebraniu się wszystkich gości, później niż na prowincji jest zwyczajem, utworzyły się drzwi i weszła do salonu pani Będowiczowa, o soba znacznej korpulencji, małżonka miejscowego lekarza, prowadzona pod rękę przez znacznie od siebie młodszego i szczupłego mężczyznę, zupełnie nieznanego zebranym.

— A! pani konsyljarzowa! — powitała ją uprzejmie pani Sasićka.

— Miałam już odmówić sobie przyjemności odwiedzenia państwa prezydentostwa — rzekła korpulentna żona medyka — bo mąż mój, wezwany telegrafem, musiał wyjechać o trzy mile do chorych, ale na szczęście przyjechał do nas na parę dni i podjął się towarzyszyć mi, mój siostrzeniec pan Fryderyk Horewicz, student uniwersytetu w Kijowie, którego mam zaszczyt pani prezydentowej przedstawić.

— A! bardzo mi przyjemnie, pani konsyljarzowo — odpowiedziała pani Sasićka, witając uprzejmem skinięciem głowy Fryderyka. — Anguście... Guciu... pani konsyljarzowa... pan Horewicz... gdzież się podział ten niezdara?...

Zajęta właśnie rozmową z Romanem prezydentówna nie widziała wejścia pani Będowiczowej z jej siostrzeńcem, możemy więc sobie łatwo wyobrazić jej zdziwienie, gdy w kilka minut potem, po oddaleniu się Romana, zbliżył się do niej Fryderyk i nie przedstawiając się wcale powitał ją głębokim ukłonem.

— Szatyn z Palikowej ulicy — szepnęła w duchu, poznając go od razu.

Pokraśniała.

— Ja bo mam zaszczyt być cokolwiek pani znajomym — rzekł po chwili siostrzeniec korpulentnej konsyljarzowej.

Piękna Renia zmarszczyła zlekka brwi.

Tamci milezeli, a ten jeden miał odwagę przypominać jej zajęcie, w którym odegrał rolę mniej daleko delikatną niż oni.

Nie nie odpowiedziała, patrząc na niego i udając, że szuka w pamięci...

— Pani sobie widzę nie przypomina — uśmiechnął się Fryderyk — miałem szczęście spotkać się z panią pod baldachimem pięknego wiosennego nieba i po nad oceanem brzydkiego małomiejskiego trzęsawika... prawie w powietrzu... na palikach.

Rumieniec pięknej Reni przybrały odcień jeszcze żywszy.

Nie dosyć, że był zuchwałym, ale przypominał jeszcze swoje zuchwalstwo, tak jakby z niego szukał chluby...

Niepodobna mu było tego darować.

— Wiem — odparła lakonicznie prezydentówna.

— Zawiniłem wówczas przeciwko pani — mówił dalej Horewicz — czy wolno mi mieć nadzieję, że grzech mój będzie przebaczony?

— Mógł być... zapomnianym — odrzekła ważąc każdy wyraz prezydentówna — ale skoro pan przypominasz...

Fryderyk zagryzł usta.

— Zatem o przebaczeniu mowy być nie może? — spytał po chwili.

— Przebaczeń nie zdobywa się szturmem, jak fortece albo prowincje...

— A!... kto wie, proszę pani? — odrzekł z pewnością siebie młody student filozofji — jeżeli czegoś przez układy pokojowe otrzymać niepodobna, to

Bank wydaje pożyczkę w stosunku trzy razy większego podatku głównego, którą wypłaca albo właścicielowi, albo też fabrykantowi. Z kredytu mogą korzystać tak właściciele, jak i dzierżawcy. Procent od pożyczek, w 6 lat umarzanych, wynosi 6 1/2 % wraz z komisowem. Według poprawki z r. 1871, narzędzia i maszyny przez czas trwania pożyczki pozostają w zastawie Banku, naturalnie nominalnym tylko i stwierdzonym przez odpowiedni wpis w księdze hipotecznej. Przepis ten jednak dotyczy jedynie pożyczek wyżej 400 rs.

Przytoczone warunki, jak widzimy, zalecają się swoją prostotą i przystępnością; to też łatwy, tani i dogodny kredyt powinien być dostateczną dla naszych rolników pobudką do większego korzystania z pożyczek na tak często produkcyjne i postępowe cele, jak kupno maszyn i narzędzi rolniczych.

Sto tysięcy rubli średnio rocznego kredytu, wobec olbrzymich potrzeb rolnictwa, jest... pożyczką drobną.

I. W. Rusticus.

Jak się odbywa konsystorz?

Korespondent *Gaz. nar.* w następujący sposób opisuje ostatnie konsystorze papieskie.

„Dziś rano, dnia 15-go marca, odbyły się oba konsystorze, jeden publiczny, a drugi tajny, które zapowiedziane były oddawna, chociaż względem dokładnej ich daty wątpliwości pewne zachodziły.

Pierwszy konsystorz, będący czystą zwyczajną formalnością, miał za cel doreczenie czerwonego kapelusza obu ostatnim świeżo kreowanym kardynałom, Aniołowi Bianchiemu byłemu nuncjuszowi w Madrycie, i Włodzimierzowi Czackiemu byłemu nuncjuszowi w Paryżu, gdyż kardynałowie mogą biret odbierać za pośrednictwem ablegata apostolskiego samego za granicą, ale kapelusze tylko w Rzymie i z rąk samego papieża otrzymują.

Konsystorz dzisiejszy po raz pierwszy od r. 1870-go był po dawnemu rzeczywiście publicznym, to jest, że wstęp do „królewskiej sali“, poprzedzającej Sykstyńską kaplicę, dozwolony był na nowo wszystkim osobom wczas przybywającym, dopóki się sala nie napelniła, i noszącym strój na ceremonie papieskie przepisany, to jest frak dla mężczyzn, a czarną suknię z czarnym rękawem na głowie zamiast kapelusza dla kobiet.

Naprzód obaj nowi kardynałowie udali się do kaplicy Sykstyńskiej, i tam złożyli przysięgę podług konstytucji apostolskich w przytomności kardynałów naczelników trzech porządków: biskupiego, kapłańskiego i diakonńskiego, tudzież kardynała kamerlinga świętego rzymskiego kościoła, kardynała podkanclerzego (vice-cancelliere), i kardynała kamerlinga świętego kolegium.

Przez ten czas kapela papieska wykonywała nader miśernie *mottetto* na sześć głosów Crivelliego: „*Ecce odor*“, i drugie na cztery głosy wielkiego Palestriny: „*Haec dies*“.

Tymczasem zaś Ojciec św. otoczony kardynałami, patriarchami, arcybiskupami, biskupami, rozlicznymi kolegiami prałatów, członkami kongregacji obrzędów i całym dworem swoim, ubierał się w sali aparatów, w sali zaś książęcej usiadł na „*sedla gestatoria*“ czyli przenośnym tronie, między flabellami czyli wachlarzami ze strusich piór, i włożywszy na skronie potrójną koronę, niesiony był w procesji do sali królewskiej, gdzie był zgotowany dla niego wyniosły majestat pod baldachimem.

Gdy zasiadł na nim, kardynałowie trzech porządków zbliżali się kolejno do niego dla złożenia obojętności, a kapela papieska wykonywała przez czas tej ceremonii *mottetto* Palestriny na cztery głosy: „*Dies sanctificatus*“.

Następnie kardynałowie diakoni wprowadzili obu nominatów ks. Bianchiego i ks. Czackiego.

Kardynał Czacki, oparty na ramionach dwóch diakonów, zdawał się mocno cierpiącym; wychodził i błędy, zgłębił był całkiem we dwoje skutkiem niebezpiecznej choroby pacierzowej kości, która go trapi bezustannie.

Obaj nominaci przystępowali jeden po drugim do tronu, całowali Leona XIII-go naprzód w kolano, potem w rękę i zamieniali ze wszystkimi kolegami swymi uścisk braterski, powtarzając wzajemnie „*Pax tecum*“, przy odgłosie pieśni na cztery głosy Palestriny: „*Sicut cervus*“.

W przestanku ceremonii dziekan adwokatów konsystorskich w długiej łacińskiej mowie wytoczył po raz trzeci i ostatni sprawę beatyfikacji wielbego Pompiljusza Pirottego, pijara, prosząc o dekret beatyfikacyjny. Następnie księża Bianchi i Czacki wrócili do tronu, a Ojciec św. wkładał im na skronie czerwony kapelusz, który dziś wieczór zawieszony im zostanie do domu.

Odprowadzeni wreszcie do kaplicy Sykstyńskiej przez kolegów, leżeli tam krzyżem, podczas gdy kardynał Di Pietro, dziekan św. kolegium, odmawiał nad nimi modlitwę „*super creatos cardinales*“, a kapela papieska śpiewała „*Te Deum*“, skomponowane przez *maestra* Konstantego Festę.

Niebawem po publicznym konsystorzu nastąpił w sali konsystorskiej w apartamencie papieskim drugi tajny, na którym Ojciec św., zamknawszy naprzód usta obu nowym kardynałom, powiedział krótką allokucję, a potem prekonizował czyli mianował 34 arcybiskupów i biskupów, i ogłosił nazwiska 11 innych, już poprzednio mianowanych przez apostolskie breve“.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

— Z *Praw. wiestn.* dowiadujemy się, iż w roku 1882-im liczba popisowych wynosiła 798,173, z których przyjęto 208,753. Przy superrewizji i przyjmowaniu rekrutów uwolniono od służby wojskowej z powodu niedostatecznego wzrostu, chorób itp. 54,517, udzielono urlopy czasowe na wyleczenie się 89,209, umieszczono w szpitalach na obserwacji lekarskiej 6,245. Do poboru wojskowego nie stało się 28,443 (w tej liczbie izraelitów 13,651).

— Według *St.-Pet. Wied.*, władza naukowa zamierza zalecić uczniom szkół technicznych obowiązki zwiedzania większych fabryk i zakładów przemysłowych w celu zaznajomienia się z danym przemysłem lub fabrykacją.

— Wszystkie stowarzyszenia, jak donoszą *Rusk. wiedz.*, nie wyłączając i tych, które mają na celu działalność czysto naukową, otrzymały urzędowe wezwanie, aby zawczasu donosiły naczelnikom gubernij o przedmiotach referatów, jakie mają być roztrząsane na najbliższym posiedzeniu, oraz o wszelkich raportach, objętych ogólną nazwą spraw bieżących.

— Ministerstwo sprawiedliwości, jak się dowiadujemy z dzienników rosyjskich, zbiera dane w celu zreorganizowania obecnych przepisów o opiece nad małoletnimi.

— Zarządy dróg żelaznych otrzymały rozporządzenie, zalecające im przedsięwzięcie środków ostrożności, zabezpieczających plany kolejowe od pomulania w czasie wiosennych wylewów wód i roztopów śnieżnych.

— Zawadywanie zjazdem sędziów pokoju m. Warszawy w charakterze prokuratorskim z rozporządzenia prokuratora sądu okręgowego warszawskiego powierzone zostało towarzyszyowi prokuratora hr. Musin-Puszkiniowi; wszystkie więc odezwy na wyroki zjazdu winny być do tegoż towarzysza prokuratora odsyłane.

— Komora Granicza ogłasza, iż w dniu 29-m marca r. b. sprzedane tam będą przez publiczną licytację towary skonfiskowane, jako to: jedwabne, wełniane i inne na ogólną sumę rs. 1800—jak również i spirytus, do zabrania którego kupujący muszą mieć własne naczynia.

— Licytacja na przedsiębiorstwo zabaw ludowych podczas świąt wielkanocnych w Warszawie, z braku konkurentów, nie przyszła do skutku.

— Kasa pomocnicza miejska przeniesiona została z dotychczasowego lokalu w lewej oficynie magistratu do bramy głównej na dole; w jej miejscu znajduje się obecnie kancelarja inspekcji gazowej.

— Podejrzana wartość wód gazowych, sprzedawanych w altanach i namotach, zwróciła uwagę magistratu, który postanowił jeszcze w r. z. nadać wyłączne prawo sprzedaży tych wód osobom wykwalifikowanym, a więc fabrykantom chemikom; sprawa ta została ponownie podniesiona w r. b. z powodu licytacji altany wód gazowych w ogrodzie Saskim, lecz magistrat odmienił poprzednie zapatrzywanie i jako warunek postawił tylko żądanie, ażeby dzierżawca altany brał wodę z odpowiednich fabryk.

— Podczas nadchodzących świąt Wielkiejnocy wagony tramwajowe przestaną kursować w sobotę o godzinie 2-iej po południu; ruch regularny zacznie się w pierwsze święto od godziny 2-iej po południu.

— W dniu 14-ym kwietnia r. b., o godzinie 2-iej po południu, odbędzie się walne zebranie akcjonariuszów warszawskiego Towarzystwa ubezpieczeń od ognia.

— Ciągnięcie trzeciej klasy 140-iej loterii klasyecznej odbywać się będzie w sali losowań Banku polskiego w dniach 9-ym i 10-ym kwietnia r. b.

— Na ostatniem posiedzeniu wydziału lekarskiego uniwersytetu warszawskiego przyznano stopnie lekarza pp. Władysławowi Kossowskiemu i Kazimierzowi Ciaglińskiemu (*cum eximia laude*), oraz Edmundowi Gajzlerowi, Romualdowi Głodowskiemu, Piotrowi Proskuriakowowi i Eljaszowi Reichsteinowi.

— JE. ks. biskup Kuliński wysłuchiwał w tych dniach w kolegiacie kieleckiej dwóch diakonów i jednego księdza mszalnego.

— W tych dniach zmarła w Warszawie ś. p. Marianna z Bułakowskich 1-go: ślubu Piasecka, 2-go Rzętkowska, wdowa po znakomitym niegdy artyście sceny warszawskiej Wojciechu Piaseckim, matka znanego literata St. M. Rzętkowskiego.

— Z literatury.

* Mamy przed sobą rzecz, na którą chcielibyśmy zwrócić powszechną uwagę.

Jest to popularny wykład „O chorobach dzieci“ dra Hermana Klencke’go.

Książka ta, która w Niemczech w krótkim czasie rozeszła się w trzech wydaniach, została przetłumaczona na nasz język przez dra Ludwika Wolberga lekarza szpitala dla dzieci wyznania mojżeszowego.

Posiada ona wszystkie przymioty, zalecające ją do powszechnego użytku.

Z takim podręcznikiem w rękę każdy ojciec rodziny i każda matka potrafią wychować dzieci swoje w zdrowiu i doprowadzić je do wieku dojrzałości, bez obawy licznych chorób i defektów, jakie, niestety! dziś przytrafiają się zbyt często jedynie skutkiem nieumiejętnego obchodzenia się z młodym organizmem.

To też najgoręcej polecamy uwadze wszystkich rodziców doskonałych dla nich przewodnik.

* Do krytycznych rozbiórów pojedynczych cech niewyczerpanego w piękności „Pana Tadeusza“ przybywa nam nowy szkic estetyczny, wydany nakładem księgarni Lesmana i Świszczowskiego a zatytułowany „Humor w Panu Tadeuszu“.

Autor szkicu, p. D. Zgliński, słuszną czyniąc uwagę, iż na humor, którym cały „Pan Tadeusz“ jest przeniknięty nikt specjalnie bacności nie zwrócił, owego humoru genezę i istotę stara się zbadać.

Źródło takowego upatruje autor w obustronnem przedstawieniu postaci i faktów.

Mickiewicz—powiada—w najpoważniejszych odslania strony słabe, poważniejsze odnajduje w popolitszych, owa przeto sprzeczność psychiczna, to jest słabość powagi i powaga popolitości są istotą mickiewiczowskiego humoru i wdzięku.

Ten to wreszcie humor pogodny sprawia, iż w poemacie niema ani jednego pesymistycznego dyssonansu, ani jednej myśli zatrważającej serce!

Nie uważając tej kwestji za rozstrzygniętą i wy-czerpaną powyższem dowodzeniem, uznać trzeba prawdziwą zasługę p. Zglińskiego, który pierwszy ciekawą rzecz w oddzielnej pracy poruszył i tem samem wzbogacił literaturę „Pana Tadeusza“ ubogą jeszcze bardzo w porównaniu do tych jakie posiadają „Faust“ np. lub arcydzieła Szekspira...

* Nakładem księgarni katolickiej dra Władysława Miłkowskiego wyszło świeżo w Krakowie dzieło pt. „Pamiętki polskie“ zebrane, ułożone i objaśnione przez E. Helenjusza.

Ciekawy watek dwóch sporych tomów, czerpany z rękopiśmiennych, nieznanych dotąd źródeł, obejmuje pojedyncze monografie osób historycznych i miejscowości, listy, pamiętniki, dokumenta, mowy, zarysy obyczajów itp.

* Ukazała się w Wrocławiu książka pt. „*Peter Skarga Sonn., Festtags und Gelegenheitspredigten*“, w przekładzie Świątki.

Przedmowa zawiera szkic polskiej wymowy kaznodziejskiej.

Literarische Rundschau z powodu książki tej pomieszcza liczne uwagi o złotoustym kaznodziei.

* Zbiorowego wydania dzieł Józefa Supińskiego wyszły już tomy trzeci i czwarty, zawierające dokończenie większych jego prac ekonomicznych, oraz różnorodne rozprawy drobne, treści społecznej i ekonomicznej.

Wydanie to kompletne dzieł największego naszego ekonomisty będzie wkrótce ukończono.

* *Biblioteka umiejętności prawnych* rozpoczęła druk pracy profesora Stanisława Budzińskiego p. t. „O przestępstwach w szczególności, wykład porównawczy z uwzględnieniem praw obowiązujących w Królestwie polskiem i Galicji austriackiej“.

Prof. St. Budziński przed dziesięcioma laty wydał pierwszą część wykładu nauki o przestępstwach, mianowicie część specjalną.

Podana zaś wyżej z tytułu praca tworzy drugą i ostatnią część całego dzieła.

Uboga nasza literatura prawnicza zyskuje w książce p. B. nader cenny nabytek.

Autor prowadzi wykład w kierunku filozoficzno-dogmatycznym, z uwzględnieniem bogatego materiału porównawczego, nad którym w zupełności pakuje.

* Sympatyczny poeta i powieściopisarz p. Stanisław Grudziński, który od dłuższego już czasu dla

poratowania zdrowia zamieszkał na wsi, pracuje bez przerwy na polu literackim.

Oprócz powieści pt. „Lala” dla *Tygodnika powszechnego* napisanej, p. G. wykończył w tych czasach dwie inne powieści, a mianowicie „Zona artysty” (dwutomowa) i „Świat i pustynia”.

Utwory te ukazały się podobno wkrótce w naszych tygodnikach.

* U jednego z naszych antykwaryuszów tuła się książka pt. „Journal du siège de Cracovie” par Guibert (1772).

Wartoby ten dokument wydebyć z niewoli bibliotecznej.

== Ze sztuki.

* Na wystawę Towarzystwa zachęty sztuk pięknych przybyły następujące obrazy.

Chelmińskiego Jana: „Targ koni” i „Zima w podróży”; Gierymskiego Aleksandra: „Ze Starego Miasta”; Grabińskiego Henryka: „Kaplica w Złoczku”; „Z nad Prutu”; „Po zachodzie” i „Z nad Pory”; Koniuszki Wacława: „Portret mężczyzny”; Kochanowskiego Romana: „Cztery pory roku”; Małeszewskiego Tytusa: „Portret s. p. Wieczorkowskiego”; Małeckiego Władysława: „Rankiem”; Perla Edmunda: „Powrót bydła”; Szyndlera Pantaleona: „Głowa araba”; Schouppego Alfreda: „Widok Krynicy”; „Palacyk w Łazienkach”; Trębickiego Michała: „Widok morski”.

* Do salonu artystycznego p. Aleksandra Krywulca przybyły następujące obrazy:

Henryka Siemiradzkiego: „Jaskinia piratów”; Tadeusza Ajdukiewicza: „Sztab arcyksięcia Albrechta na manewrach w Galicji” i „Do sąsiada na Ukrainie”; Zygmunta Ajdukiewicza: „Wróżka”; „Lisowczyk na czatach” i „Pocziwa szerpenty”; Seweryna Bieszczada: „Wesele na Ukrainie”; „Przy figurze”; „Kościół św. Barbary w Krakowie”; „Podczas odpustu” i „Na balkonie”; Emilji Dukaszynskiej: „Nasze dziewczę” i „Amazonka z XIV wieku”; T. Axentowicza: „Paź”; W. Fechnera: „Po piwku”; Wojciecha Grabowskiego: „Mieszczka z Kołomea”; „Na stanowisku” i „Umówiona godzina”; Juliana Kossaka: „Dojeżdżacz”; Józefa Krzesza: „Husarz”; Wojciecha Kossaka: „Królewska ujeżdżalnia za Stanisława Augusta”; „Opuszczona” i „Portret chłopczyka”; F. Kostrzewskiego: „Rzepowa z powieści Sienkiewicza”; Wacława Koniuszki: „Jesienią” i „Studjum kobiety”; A. Kozakiewicza: „Złoty druciarz”; Jacka Małczewskiego: „Ciupasek”; K. Mireckiego: „Jedwabnice”; Władysława Rosowskiego: „Studjum ze skazanej”; Fr. Tepy: „Portret artysty”; St. Tondosa: „Mnich” i „Przed furtką klasztorną”; St. Wolskiego: „Posłaniec” i „Za interesem dworskim”.

* Czeski *Svjetozor* umieszcza reprodukcję obrazu Brandta „Odpoczynek w lesie” z odpowiednim tekstem.

== Wystawa koni i inwentarza.

Na ostatnim posiedzeniu komisji wystawowej zatwierdzono kilka bieżących spraw administracyjnych i zdecydowano kilka punktów programu przyszłej wystawy.

P. Mielnickiemu udzielono pozwolenie urzędnika na wystawie pracowni fotograficznej celem zdejmowania podobizn cenniejszych okazów; dzierżawę bufetów obejmie p. Jalożyński za opłatą 450 rs.; urządzenie kiosku dla sprzedaży pism i naklejania ogłoszeń oddano p. Żymirskiemu za opłatą 50 rs.; redakcję katalogu wystawy wraz z przyjmowaniem do niego ogłoszeń wzięta na siebie kancelarja wystawy.

Na temże posiedzeniu zarządzono wybory członków do delegacji, sądzącej konkursu gospodarskiego.

Do delegacji tej weszli pp. Stefan Cegielski, Roman Cichowski, Mikołaj Gosiewski, Julian Łapicki, Henryk Unrug, Teodor Rzętkowski, prof. Zieliński, Władysław Przyłubski i Feliks Zakrzewski.

W dniu 16-ym kwietnia delegacja ta odbędzie posiedzenie łącznie z komisją wystawową.

Program konkursu produktów gospodarstwa nabywałowego i przyrządów służących do ich wyrobu, ułożony przez pp. Rosmana, Dembowskiego i Kowalskiego, został przez komisję przyjęty, która też, wyłączając z niego konkursy do oceniania mleka, wyznaczyła dla konkursu jako oceniania dwa medale srebrne, cztery brązowe i nagrodę pieniężną w sumie rs. 100.

W końcu posiedzenia p. Jasieński przedstawił program konkursów koni i pojazdów, zawierający wiele rzeczy nowych, których w r. z. nie było.

Komisja projekt ten przyjęła.

Podług programu, wyścig włościan odbędzie się nie na polu mokotowskim, lecz na placu wystawy, gdzie niewątpliwie baczniejszą zwróci na siebie uwagę i zachęci włościan do liczniejszego udziału w konkursie.

== Wynalazek.

Widzieliśmy w tych dniach wynalazek bardzo

praktyczny do obliczenia ilości pompowanej wody na kolejach żelaznych.

Jest to przyrząd kontrolujący pompowanie wody. Zegar umieszczony przy przyrządzie wskazuje, ile godzin woda pompuje się do rezerwoaru.

Cały przyrząd obliczony jest na 240 godzin t. j. na miesiąc czasu, licząc po 8 godzin dziennie, a wyrobiony został w pracowni p. Babezyńskiego.

== Stuletni jubileusz.

Fabryka kamieni młyńskich p. Cezara Skoryny na Pradze obchodzić będzie w roku bieżącym stuletnią pamiątkę swego założenia.

Fabryka ta, jedna z najdawniejszych w kraju, istnieje od roku 1783-go.

== Aleje jerozolimskie.

Aleje jerozolimskie—szczególniej w dalszej swej części od dworca kolei wiedeńskiej ku rogatkom—po macoszemu są traktowane.

Drzewa niszczą, w rowach i na bocznych linjach nędznie pasie się bydelko i piasą kózki odgryzające korę...

Zwracamy na nieporządek ten uwagę właściwej władzy.

== Mróz.

Dziś rano około godziny 8-ej barometr wywieszony za oknem od strony zachodniej skazywał... 10° Réaumur'a!

O godzinie 11-ej stopni zimna 7.

A jednak to 22 gi marca, początek wiosny kalendarzowej!...

== Uniewinnieni.

W dniu wczorajszym pierwszy wydział karny tutejszego sądu okręgowego rozstrząsał charakterystyczną sprawę.

Na ławie oskarżonych zasiadło pięć osób: Antoni Kwiatkowski w wieku lat 23, Antoni Morawski w wieku lat 20, Benedykt Morawski ojciec tegoż, Walenty Łukaszewski krewny i Władysław Popowski, urzędnik z kancelarii kuratora okręgu naukowego.

Wszyscy oni stanęli pod zarzutem sfalszowania dwóch świadectw gimnazjalnych, celem dostania się do seminarjum.

Ant. Kw. i Ant. Mor. ukończyli cztery klasy—jeden w szkole rzemieślniczej, drugi w progimnazjum p. Łopuskiego.

Na podstawie świadectw z tych zakładów pragnęli obaj uzyskać odpowiednie świadectwa gimnazjalne, które też za staraniem swoich ojców i krewnego Łuk. otrzymali.

Świadectwa te, odesłane przez konsystorz do biura gubernatora dla potwierdzenia, zostały tu zakwestjonowane; dopatrzone fałszerstwa.

Obróńca trzech pierwszych oskarżonych adw. p. Peplowski nader trafnie dowodził, iż podsądni nie mieli świadomości czynu prawem zagrożonego, że działali w dobrej wierze, zwalczając przeszkody, tamujące ich wyższe kształcenie się.

Obróńcy znowu dwóch ostatnich obwinionych, pp. Szymański i Wiszniewski, również dowodzili, iż czyn ich klientów nie jest karygodny.

Eksperti stanowczej opinii co do fałszerstwa podpisów nie wydali.

Po naradzie sąd wywiósł wyrok wszystkich uniewinniający.

== Przejechanie.

Dawid G., powożący wozem roboczym, najechał na Nałewkach na Moska U.

Człowiek ten, upadłszy, złamał nogę i ciężko zranił się w głowę.

== Trzy podrzucenia.

W domu pod nrem 8-ym przy ulicy Nowokarmelickiej mieszkańcy znaleźli podrzuczonego chłopczyka.

W zaroślach parku belwederskiego podjęto kilkomiesięcznego chłopczyka.

Wreszcie w domu pod nrem 15-ym przy ulicy Zielnej podrzuceno kilka dni zaledwie liczącą dziewczynkę.

Biedactwa te umieszczono w przytułku dla podrzutków przy szpitalu Dzieciątka Jezus.

== Pożary.

W dniu wczorajszym, o godzinie 8-ej wieczorem, w domu pod nrem 51A w fabryce czekolady Janowskiego ukazały się płomienie.

Jak się okazało, zapaliła się słoma, którą owinięte były rury od kotła parowego, a następnie i ramiy okien.

Ogień stłumił robotnicy przed przybyciem wzywanego na ratunek oddziału nalewkowskiego straży ogniowej.

Również wczoraj, około północy, w domu pod nrem 10-ym przy ulicy Franciszkańskiej, w domu modlitwy, z niewiadomej przyczyny zapaliła się podłoga.

Płomienie zdołano stłumić w zarodku, zanim zawiadomiony przez telefon nadjechał oddział nalewkowski.

== Nowa instytucja.

Dowiadujemy się, iż w gubernji kaliskiej powstał projekt utworzenia banku włościańskiego.

Kapitał zakładowy w sumie rs. 50,000 jest już zebrany w drodze udziałów po 5,000 rs. każdy, rozebranych przez 8-iu założycieli banku.

Nowa ta instytucja, z miejscem pobytu w Kole, ma dostarczać włościanom kredytu osobistego.

Fejdyżne pożyczki będą udzielane w takich su-

mach, ażeby zobowiązania nie były kompetencji sądów gminnych, to jest do 300 rs.

Bank może udzielić i większej pożyczki, lecz w podziale na drobne części oddzielne, stosownie do tego *maximum*.

Inicjatywę w tej mierze podjął rejent z Koła, p. Leonard Zaleski.

Obecnie uczestnicy—założyciele opracowują statut banku, który niezwłocznie po wypracowaniu będzie oddany pod zatwierdzenie władz.

Jeżeli bank kolski przyjdzie do skutku, inne gubernje powinny go wziąć niezwłocznie za wzór dla urzędów kredytu włościańskiego.

== Dla biednych!

Jeżeli zima zwiększa ubóstwo klas pracujących w ogóle, to w ogniskach życia fabrycznego daje się ona we znaki daleko bardziej, niż w innych miastach.

To też mieszkańcy Łodzi, chcąc przyjść z pomocą miejscowemu towarzystwu dobroczynności, urządzili przedstawienie amatorskie, z którego dochód przeznaczono dla biednych.

Teatr miał zupełne powodzenie, tak pod względem gry amatorów, którzy wykonali dwie sztuki—„Polowanie na męża” i „Posażną jedynaczkę”, jak i pod względem liczego udziału publiczności.

Wprawdzie żadna fabryka łódzka, pomimo już dość długo trwającego zastój, nie zmniejszyła liczby robotników, zawsze jednak Łódź posiada znaczną ilość rodzin ubogich, którym dochód z przedstawienia dostarczy pomoc materialną, tyle dziś pożądaną...

== Przedstawienie amatorskie.

W dniu 11-ym b. m. urządzono w Sosnowcu teatr amatorski na rzecz miejscowej szkoły.

Dochód *brutto* przyniósł przeszło 300 rs.

Amatorowie odegrali komedję p. Swiderskiego „Biedni”, która ma być podobno jeszcze raz na ten sam cel powtórzona.

Wszystkim uczestnikom teatru, jak niemniej reżyserji, należy się szczerze i gorące podziękowanie za pracę i sumienne wywiązanie się z zadania.

Dalecy też od chęci krytykowania—które byłoby zupełnie niewłaściwe wobec teatru amatorskiego—piszemy te słowa celem zachęty uczestników do dalszej pracy na rzecz dobra ogólnego.

== Odczyty na prowincji.

W Płocku w sali miejscowej resursy rozpoczął serję odczytów p. G. Kühn.

Prelegent wzięł za treść lekcji niektóre zagadnienia z chemji.

Następny odczyt wypowie p. Służewski „o nowych źródłach sztucznego światła”.

== Projekta.

Rada miejska kijowska myśli o zaprowadzeniu telefonów i kanalizacji.

Inżynier Zaporski przedstawił odnośne projekta i kosztorys.

== Telefony na wsi.

W większych majątkach ziemskich na Litwie komunikacja telefonowa znajduje coraz szersze zastosowanie.

Telefony znajdują się już w dobrach ks. Ogińskich, w majątku hr. Józefa Tyszkiewicza w Kretyndzie i innych.

Właściciel zaś Waki, Jan hr. Tyszkiewicz, zamierza połączyć swój majątek siecią telefonową z Wilnem.

Projekt ten wprawdzie dotąd jeszcze nie został urzeczywistniony, podobno jednak z końcem r. b. będzie w czyn wprowadzony.

Majątki litewskie—przynajmniej trzeba—są bardziej od naszych postępowe!

== Charakterystyczne.

Przed miesiącem donosiliśmy, iż w miasteczku Uzdzie, w gubernji mińskiej, jest miejsce dla lekarza, któremu powiat zapewnia 400 rs. rocznej pensji.

Wskutek tej wiadomości, miejscowy aptekarz został zasypywany listami od lekarzy z rozmaitych okolic kraju.

Naturalnie miejsce wkrótce zostało zajęte, wypadek zaś powyższy świadczy wymownie, iż w miastach naszych jest przeludnienie lekarzy, którzy sami zaczynają czuć potrzebę większej niż dotąd decentralizacji.

Ze świata.

× „Dom otwarty”—najnowsza komedja Bałuckiego wystawiona będzie dnia 31-go b. m. na scenie krakowskiej.

× Jubileuszowe dzieło „Wiedeń w roku 1683-im”, ozdobione przepysznymi ilustracjami, na podstawie nieznanych dotąd materiałów historycznych ułożone przez prof. Rennera, zostało już oddane do druku.

× **Nowy dyrektor teatru w Pradze, Fr. Ad. Szubert**, wybrany jednogłośnie na tę godność w pierwszej połowie b. m., wypowiedział przed konsorcjum założycieli mowę, w której bez zbytnich ozdób krasomówczych wyłożył jasno i treściwie program, jaki sobie postawił. Jako główną zasadę stawia Szubert „łączenie idealnych dążeń do rozkwitu artystycznego teatru z ciąglem baczeniem na jego potrzeby praktyczne”. Nowy dyrektor obiecuje przedewszystkiem popieranie narodowych utworów słowa i muzyki, potem przyzywanie do repertuaru produkcji obcej, a przedewszystkiem słowiańskiej, o ile ta ma wartość artystyczną i treścią swą zbyt nie oddala się od poglądów publiczności czeskiej. Obiecuje także wprowadzić na scenę czeską utwory, stanowiące cząstkę zasadniczą nowoczesnej twórczości dramatycznej, a które jednakże na niej dotąd dawane nie były. Prócz tego Szubert kładzie nacisk na konieczność położenia trwałej podstawy ekonomicznej i zapowiada przeprowadzenie reorganizacji teatru w sposób systematyczny a nieugięty. Dotychczasowa działalność nowego dyrektora daje wielką rękojmię, iż tenże sumiennie i wytrwale pracować będzie nad wykonaniem swego programu. Szubert jest człowiekiem młodym, zaledwie trzydziestokilko letnim, ale znajduje się już w tej epoce życia, w której doświadczenie i dojrzałość poglądów łączy się z nieostudzoną zapalem młodości. Dotąd sprawował kilka ważnych urzędów — był redaktorem najlepszego i najtrzeźwiejszego dziennika czeskiego *Pokrok*, sekretarzem klubu politycznego, oraz objawiał pełną i ruchliwą działalność piśmienniczą. Pisaliśmy już o jego nader wziętym romansie historycznym „Wieżenie króla Wacława” i dramatach: „Piotr Wok Rozemberg” i „Przebudzeni”, grywanych z niemałym powodzeniem na scenie. Pod jego redakcją wyszło pomnikowe dzieło „Teatr narodowy”, a obecnie wychodzi jeszcze ważniejsze pod tytułem „Czechy” — opis kraju i narodu, w wydaniu nader ozdobnym pod względem druku i ilustracji. O wewnętrznej wartości tego wydawnictwa świadczy to, że pojedyncze części są pracą najzdolniejszych piór czeskich i że pomysł współpracyownikami znajdujemy takie imiona, jak: Vrchlický, Zeyer, Heyduk, Świętopełk Czech, Krasnohorska i t. d. Osobisty charakter Szuberta zyskał mu powszechny szacunek u ludzi wszelkich stronnictw i odcieni; prostota i skromność w obejściu łączy się tutaj z rzadką żywotnością, energią i nieugiętością przekonania — łagodny i uprzejmy w formie zewnętrznej, jest o nieublaganie wymagającym ścisłości w wykonywaniu obowiązku, a najbardziej wymagającym od samego siebie. Przymioty te aż nadto wyjaśniają ową jednomyślność, z jaką tak ważny urząd dyrektora teatru narodowego, tego „mikrokosmu życia cywilizacyjnego i narodowego czeskiego”, powierzono człowiekowi, jeszcze tak młodemu wiekiem...

× **Wystawa psów**, urządzona staraniem stowarzyszenia „Hector”, odbędzie się w Berlinie w końcu maja r. b. Wystawionych zostanie 1,500 okazów wszelakiego rodzaju ras, rzadkich i modnych. Damskie pieski wystawione będą w osobnych szklanych skrzynkach, a sprzedawane w ścisłym znaczeniu słowa — na wagę złota.

× **Ludwika Michel** napisał nowy dramat pod tytułem: „*Cog rouge*”, który niebawem wystawiony będzie w teatrze Bouffes du Nord, zostającym pod kierunkiem ex-komunisty Lisbonne. Jaki pan — taki kram...

× **W Jersey City**, dzięki inicjatywie przybyłego z Warszawy p. Z. Mańkowskiego, ożywiła się martwa dotąd, choć wcale liczna kolonia polska. Pan M. miał tam w dniu 3-im b. m. odczyt publiczny i zaprojektował urządzenie biblioteki i czytelnicy polskiej. Wieść tę z drugiego półkuli komunikują nam pp. Tyczakowie z prośbą o odznaczenie znacznych usiłowań warszawianina.

× **Niepróżniący człowiek**. Zmarły niedawno markiz de Salamanka, jedna z najpopularniejszych w Hiszpanii osobistości, dziwne zaiste przechodził w życiu koleje. Był najprzemiał adwokatem, sędzią, deputowanym, senatorem, politykiem, bankierem, ministrem, kupcem, inżynierem, gospodarzem, donżuanem, finansistą, impresariem, przedsiębiorcą robót publicznych, włóczęgą, artystą, modnisierem, hrabią, markizem, grandem hiszpańskim, kawalerem do wzięcia, mężem i wdowcem, pędzącym i milionerem... Działalność jego była nieustanną niemal demoniczną. Budował koleje w Hiszpanii (pierwszą linię w tym kraju), w Portugalii, Włoszech i w północnej Ameryce. Upiekszył Madryt, który mu pomógł wznosić. Był mecenasem literatury i sztuki, a jednocześnie dzielnie wspierał przemysł i operacje finansowe. Skupował dzieła sztuki, zapelniając nimi galerie w swoich pałacach. Jego galanteria i przygody drastyczne będą długo jeszcze zasyłały kronikę skandalicznych anegdot... Jego *bon mots* obiegają całą Hiszpanję. Wybryki ekscentryczne markiza przejdą do historii. Raz wbre...

wszystkim grając na zwyżkę na giełdzie porufnowa

— Adela z hr. Starzeńskich hr. Stadnicka nie mogąc z powodu słabości—zdrowia przyjąć udziału w wielki piątek na kweście na cele ogólne w kościele św. Anny (po bernardyńskim), nadesłała do ko-

† Wszystkim krewnym, przyjaciółom, kolegom i znajomym, którzy raczyli odprowadzić, oraz zacnej młodzieży, która poniosła na swych barkach zwłoki męża mego ś. p.

Stanisława Kraszińskiego, w dniu 19 b. m., jak niemniej szanownemu duchowieństwu za wyprowadzenie, stroskana wdowa składa serdeczne „Bóg zapłać.“

—1099— **Walerja Kraszińska.**

† Kolegom, przyjaciółom i znajomym, którzy oddali ostatnią przysługę mężowi i ojcu naszemu ś. p. Antoniemu Kraszewskiemu, a szczególnie tym, którzy na własnych barkach ponieśli do grobu zwłoki tak drogie sercu naszemu, składamy niniejszem serdeczne podziękowanie.

—1108— **Henryka Kraszevska z dziećmi.**

† Z Brześcia Litewskiego.
Za okazane współczucie przy oddaniu ostatniej przysługi ukochanej córce mojej, Aldonie z Czachorowskich John, wszystkim biorącym udział, składam serdeczne Bóg zapłać.
Stroskana matka
A. Czachorowska

—1101

Z Cesarstwa.

Petersburg 20-go marca. — Now. wrem. donosi, iż z inicjatywy ministra spraw wewnętrznych i kasy przy tem ministerstwie kasa zostanie zwiniona.

Petersburg 20-go marca. — W *Nowostiach* czytamy: „Donoszą nam, iż na wszystkich liniach dróg żelaznych obecnie zbierają się szczegółowe dane o pozostałych w służbie kolei urzędnikach pod względem wyznania i narodowości. Mówią, iż zbieranie tych wiadomości ma za cel doprowadzenie stopniowo do przewagi wśród urzędników żywiołu rosyjskiego prawosławnego.“

Petersburg 20-go marca. — Z Odessy donoszą o przybyciu z Bułgarii z upoważnienia rosyjskiego ministerjum wojny 47 oficerów, którzy ukończywszy szkoły wojskowe bułgarskie, mają w ciągu dwóch lat obeznac się wszechstronnie z rosyjską służbą wojskową. Część tych oficerów została przykomenderowana do wojsk konsystujących w Odesie i okolicach.

Petersburg 20-go marca. — *Petersburskim wiadomościom* donoszą z Kijowa, iż na czas koronacji ze składu tamecznej policji odkomenderowani będą do Moskwy jeden urzędnik policyjny, 10 rewirowych i 70 żołnierzy policyjnych.

Ostatnia pocztą

„Kurjera Warszawskiego.“

Wiedeń 20-go marca. — W tutejszych kołach politycznych sprawił pewną sensację artykuł *Nordd. Allg. Ztg* z powodu mowy ministra Gosslera w sprawie wniosku polskiego, a mianowicie ten jego ustęp, który twierdzi, że Prusy nie mogłyby odstąpić pod żadnym warunkiem ani piędzi ziemi W. Ks. Pozańskiego, Austria zaś bez kapitalnej szkody dla organizmu państwowego mogłaby w pewnych ewentualnościach zrzec się Galleji. Pytają ogólnie: czyżby na dzień tego rozumowania leżała jaka realna kombinacja polityczna?

Wiedeń 20-go marca. — W kołach finansowych uważają, że wystąpienie barona Alberta Rotszylda z rady nadzorczej *Creditanstalt* nie nadweryży stosunków łączących tę instytucję finansową z pierwszym domem bankowym na świecie. Również baron Winterstein, członek izby panów, wystąpił z rady nadzorczej.

Berlin 20-go marca. — Drugie podanie się o dymisję niemieckiego szefa admiraliej, Stoscha, zostało przez cesarza przyjęte. Cesarz w reskrypcie powołuje się na względy zdrowia, przytoczone w pierwszej prośbie admirała, nie zaś na względy polityczne i osobiste, wyrażone w drugim jego podaniu.

Berlin 20-go marca. — Następca admirała Stoscha na posadzie niemieckiego ministra marynarki (szefa admiraliej), generał Caprivi, jest komendantem 30 dywizji w Metz i pozostaje nadal *à la suite* armji lądowej, otrzymując zarazem tytuł wiceadmirała. Pismo cesarza Wilhelma do Stoscha, datowane dnia 20-go marca, podnosi gorąco jego zasługi około sformowania młodej marynarki niemieckiej.

Frankfurt 21-go marca. — *Frankfurter Journal* donosi z Fryburga, że profesor Hahn nie znalazł w wnętrznościach Góreckiego nic takiego, z czego by wnosić można o otruciu.

Paryż 20-go marca. — *Agencja Havasa* donosi, że szwajcarska rada związkowa zniósła dekret wygnania biskupa Mermilloda, który na ostatnim konsystorzu został przez Ojca św. mianowany biskupem genewskim; wszakże rząd kantonu genewskiego wzbrania się uznać nominację.

Paryż 20-go marca. — Sąd orzekł już o aresztowaniu Bontoux i Federa. Krąży pogłoski, że Feder uciekł do Belgji.

Belgrad 20-go marca. — Za poradą lekarzy odejżdża królowa w sobotę do Nicei.

Londyn 20-go marca. — Lord Carlinford, mianowany prezesem rady tajnej, obejmuje zarazem funkcje projektowanego ministerstwa rolnictwa.

Kair 20-go marca. — Colvin odjechał do Europy. Tenże ma pełnomocnictwo do układów w sprawie likwidacji dóbr państwa z powodu nowej pożyczki. Malet otrzymał krótki urlop, wszakże powraca do Egiptu jeszcze przed odjazdem lorda Dufferina, który nastąpi około 10-go maja. Po drodze wstąpi lord Dufferin do Konstantynopola, aby zdać sprawę sultanowi o dokonanych i zamierzonych reformach.

Telegramy własne

„Kurjera Warszawskiego.“

Kraków 22-go marca.

Według dzienników tutejszych, nakazano co rychlej ukończyć śledztwo w sprawie osób aresztowanych tu pod zarzutem knozań socjalistycznych.

Wiedeń 22-go marca.

Trybunał ogłosił wczoraj wyrok w procesie o rabunek i zamach na życie kupca Merstallingera. Dwóch uczestników zbrodni skazano na 15 lat więzienia, jednego na rok. Inni, oskarżeni o zbrodniczy stan i należenie do tajnych związków, zostali uwolnieni.

Wiedeń 22-go marca.

Ustawa przemysłowa, uchwalona przez radę państwa, otrzymała sankcję cesarską.

Berlin 22-go marca

Nordd. Allg. Ztg powiada, wobec obawy wyrażonej przez kardynała Ledóchowskiego, że, gdyby opuścił Watykan, władze włoskie wydałyby go Prusom: „Niema takiego układu, któryby zobowiązywał Włochy do wydania kard. Ledóchowskiego w ręce Prus albo Niemiec. Myśl podobna nigdy w Prusiech nie powstała. Wśród wielu żywiołów niekościelnych, które mają w tem interes, ażeby nie dopuścić do zawarcia pokoju pomiędzy rządem pruskim i Kurją, gra główną rolę naturalnie polski. Ledóchowski jest człowiekiem jakby stworzonym na to, ażeby wpływowi takiemu utorować drogę. O rozbicie się wszystkich dotychczasowych usiłowań pojednania winić nie należy ani Ojca św., ani rządu pruskiego. Stosunki ich są ustawicznie mączone licznymi wpływami, które ze sprawą kościoła nie mają nic wspólnego.“

Berlin 22-go marca.

Opublikowana dzisiaj w *Norddeutsche Allg. Ztg* nota pisma pruskiego przy Watykanie Schloetzerza do kardynała Jacobiniego z dnia 4-go grudnia r. z. zaprzecza, jakoby rząd pruski domagał się wydania w swoje ręce kardynała Ledóchowskiego. Żaden z istniejących traktatów nie dałby się w tym wypadku zastosować. Kardynał ma zupełną swobodę w wyborze miejsca zamieszkania; może przeto opuścić Watykan bez obawy.

Berlin 22-go marca.

Niemiecka rada związkowa zaaprobowała zaprojektowane przez ks. Bismarcka wydanie Hiszpanji wojny celnej.

Paryż 22-go marca.

Union donosi, że gabinet francuski zastanawia się obecnie nad propozycją angielsko-rosyjską obmyślenia wspólnych kroków przeciw anarchi-stom.

Paryż 22-go marca.

Savorgnan de Brazza wraz z trzydziestu towarzyszymi wypłynął wczoraj z Havru na statku: „*Précurseur*“ do Afryki, celem objęcia terytorjów nad Kongo w zarząd Francji.

Londyn 22-go marca.

Królowa Wiktorja miała wczoraj groźny wypadek poślizgnięcia się. Nastąpiło silne zapalenie nogi u kolana.

Londyn 22-go marca.

Kilku deputowanych otrzymało listy anonimowe, ostrzegające ich, aby nie uczestniczyli w obradach parlamentu, gdyż takowy zostanie wysadzony w powietrze.

Londyn 22-go marca.

Z Jemenu donoszą, iż wybuchła tam rewolucja arabów przeciw zwierzchnictwu Turcji. W. Porta traktuje o wynajęcie statków przewozowych z kompanją Lloyd'a, celem wysłania wojsk do Arabji. Posiadłości angielskie spokojne.

Rzym 22-go marca.

Sygnalizują wybuch Etny. Messyna zasypana deszczem popiołu. W Kalabrii było silne trzęsienie ziemi.

Sofja 22-go marca.

Bułgarskie zgromadzenie narodowe skłania się do uchwalenia kredytu na budowę kolei, wszakże z zastrzeżeniem, iż żadna kolej nie będzie budowana bez osobnego przyzwolenia izby.

Konstantynopol 22-go marca.

Były minister spraw zewnętrznych, Said basza, mianowany został ambasadorem W. Porty w Berlinie na miejsce Sadullah baszy, który przeniesiony został do Wiednia w miejsce Edhema (mianowanego niedawno ministrem spraw wewnętrznych, *przyp. red.*).

Nowy Jork 22-go marca.

W cyрку nowoorleańskim zajęła się onegdaj w czasie przedstawienia firanka. Publiczność rzuciła się do ucieczki; w natłoku uduszono przeszło 150 osób.

Petersburg 22-go marca.

Journal de St.-Petersbourg podnosząc rezultaty obrad konferencji dunajowej, zaznacza, iż Rosja dosięgła na niej zamierzonych celów. Dziś zatarty został ostatni ślad traktatu paryskiego. Rosja będzie odtąd swobodnie korzystać z odnogi kilijskiej.

Petersburg 22-go marca.

Dziś nastąpiło tu otwarcie posiedzeń ogólnego zjazdu przedstawicieli dróg żelaznych.

Samara 22-go marca.

Tabor ruchomy drogi żelaznej orenburskiej został zwiększony; na wszystkich stacjach pozostaje już tylko zboża na 250 wagonów. Transporty zabezpieczono od wilgoci.

Giełda.

Dnia 22-go marca 1883 roku

Porównyując kursa berlińskie z giełdy wczorajszej z onegdajszymi, nie znajdujemy prawie żadnej różnicy. W transakcjach gotówkowych jest niby obniżka 10 fenigów na 100 rs., w końcomiesięcznych kurs bezmienny.

Uspokojenie to wycekuje odbiło się też na naszej giełdzie, która zachowywała się również spokojnie, oczekując polepszenia się stanu rzeczy, a przynajmniej uwydatnienia kierunku, na którymby się spekulacja oprzeć mogła.

Zwyżka ceny weksli na Berlin tak długoterminowych, jak krótkoterminowych, wyniosła 5 kop. na 100 — do 49.35 i 49.25 — w żądaniu.

Płacono za długoterminowe z początku kurs wczorajsz 49.22 1/2, później zaś i aż do końca o 5 kop. drożej. Za krótkoterminowe z początku płacono 49.10, nieco tańiej niż wczoraj, później dociągnięto do wczorajszego kursu końcowego 49.15, wreszcie i tę granicę przekroczone i ku końcowi płacono 49.20 — chociaż depesze takacyjne bezmiennie przyniosły cyfry.

Na pomniejsze miasta niemieckie tylko krótkoterminowymi obracano po 49 i 49.02 1/2, to jest kurs wczorajsz prawie bez zmiany.

Na Londyn żądanie podniosło się o 1/2 kop. na 1 ft. sterl. do 10 rs. Płacono o 1 kop. drożej niż wczoraj 9.98 — w dosyć stosunkowo wielkich ilościach. Wiemy o transakcjach bez pośrednictwa dokonanych o 1/2 kop. taniej.

Na Paryż również 5 kop. za 100 franków żądano drożej. Rozpoczęto czynności jak wczoraj od 39.80, lecz uspokojenie zwykłe silniej się cokolwiek rozwijało i doprowadziło cenę do 39.90 — o 7 1/2 kop. wyżej wczorajszego poziomu końcowego.

Na Wiedeń zwykła cokolwiek silniejsza: wynosi ona k. 15 w żądaniu i w płaceniu. Żądano 84.25, płacić chciało z początku tylko 84. Później kurs podniósł się o 5 kop.

Listy likwidacyjne bez zmiany. Kurs żądany 87.90 za większe, 87.70 za mniejsze. Transakcyj nie dokonano.

Pożyczki wschodnie kupowano po 91.60, przy żądaniu o 5 kop. niższem od wczorajszego, a wynoszącą 91.75. Premjowe nie dały powodu do transakcyj.

Listy zastawne ziemskie bez podaży. Pokup znaczny; ofiarowano za wszystkie serie i odcinki 100.10 i po tej cenie bardzo niewielu oddawców znaleziono.

Listy miejskie drożej. Za serje I-szą i II-gą żądano 94.50 i 92.50 — bez obrotu; za serje III-cią — 92.25 żądano, zawarto dosyć liczne transakcje, począwszy od 91.95 do 92.10, za serje IV-tą — 91.35 żądano, 91.20 chętnie płacono.

Akcjami banku handlowego dosyć znacznych dokonano obrotów. Sprzedano kilkadziesiąt sztuk po 304.50. Inne bankowe i fabryczne w pokupie silnym, po cenach wysokich.

Godzina 12 1/2. Uspokojenie bez zmiany. Za weksle długoterminowe na Berlin 49.27 1/2, płacono.

J. Wł.

Targ wołowy na Pradze.

Nr targu 9.

Z końcem wielkiego postu dostawa bydła na targ warszawski co dzień już zwiększać się zaczyna. Zaznaczyć jednak wypada, na co już w poprzednim sprawozdaniu zwracaliśmy uwagę, iż bydło dostawiane jest coraz gorsze, mniej dobrze dopasione i jako towar rzeźniczy coraz więcej pozostawia do życzenia. Na targu nr 9 towaru dobrego zupełnie nie było. Najlepsze woły, te które najwyższe osiągnęły ceny zaledwie dorównywać mogły tym, które przed kilku jeszcze tygodniami średniemi nazywaliśmy.

Dostawa na targ ten przedstawia się w następujących cyfrach: droga terespolska dowieziono wołów stepowych 1103, krów 1, krajowych wołów 56, petersburską wołów krajowych 15, krów 29, nadwiślańską wołów stepowych 252, krajowych 50, krów 0, przez rogatki moskiewskie przypędzono wołów krajowych 34, krów 65, przez rogatki wolskie krów 31, z miasta dostawiono na targ krów 4. Ogółem więc dostawiono bydła stepowego wołów 1355, krów 1—o przeszło 226 sztuk więcej aniżeli w tygodniu poprzednim, krajowego wołów 155, krów 120—szuk 160 więcej. Razem sztuk bydła 1631.

Targ był dosyć spokojny, z początku nawet zakupy szły bardzo powoli, dopiero ku wieczorowi we czwartek okazała się większa chęć kupna i nieco raźniej dokonano znaczniejszych transakcyj i wyprowadzono z targu na ubój przeszło 600 sztuk bydła stepowego. W piątek już po zaspokojeniu najpilniejszych zapotrzebowań znów uspokoienie zakupu osłabło.

Zakupiono ogółem dla Warszawy bydła stepowego wołów 698 krów 1, krajowych wołów 26, krów 1.

Na prowincję kupiono bydła stepowego: na Powąży sztuk 119, do Ochoty sztuk 8, do Nowego Dworu 25, do twierdzy Nowogeorgiewskiej (Modlin) 5, do Żukoczymia 6, do Łodzi 102, do Piotrkowa 12. Ogółem 277.

Oprócz tego na ubój była krajowego do różnych miejscowości na prowincję zakupiono wołów 128, krów 71.

Do mleczarni i do chowu dla Warszawy i Pragi krów dojdnych zakupiono 34.

Ceny płacone za woły na targu nr 9 stosunkowe i ze względu na zły gatunek towaru są bardzo wysokie. Za najlepsze woły jakie się znalazły na targu płacono do 120 rs., najtańsze stepowe 50 rs. Cena krajowych od 30 do 40 i 45 rs.

Za to cena krów dojdnych, które były bardzo piękne, była wysoka, za najlepsze płacono nawet do 75 rs., średnie 40—45, gorsze 20 do 35.

Cieląt dostawiono na targ aż 1860 sztuk, z których 860 zakupiono dla Warszawy, 1000 zaś na prowincję.

Cena cieląt mimo tej licznej dostawy wyższa nieco. Płacono od 5 1/2, za małe do 10 i 12 rubli.

Skóry pozostały w cenie niezmienione. Płacono za sztukę wołową dobrą dużą 12—15 1/2 i 16 rs., za gorsze 9—11, za krowianki 7 1/2 rs. Po tych cenach zakupywali po większej części handlarze.

Odpowiadając życzeniom w listach szczególnie z prowincji nam zakomunikowanych notujemy też ceny płacone przez garbarzy na węgla. Za skóry wołowe surowe w towarze lżejszym, to jest wążce do 65 f. płacono po kop. 15 1/2, za f. cięższe do 75 f. wagi 17, do 85 i wyżej 18 i 18 1/2 k. za f. f. Za skóry cielęce bardzo dobry towar męzki świeży płacono do 25 kop. za f. f., za suche 22 do 25 rs. za pud.

Dostawa wieprzów znacznie się wzmogła. Przywieziono na targ w tygodniu sprawozdawczym 3300 sztuk nierogacizny. Sprzedano dla Warszawy 1000, na prowincję a szczególnie do Prus 2300.

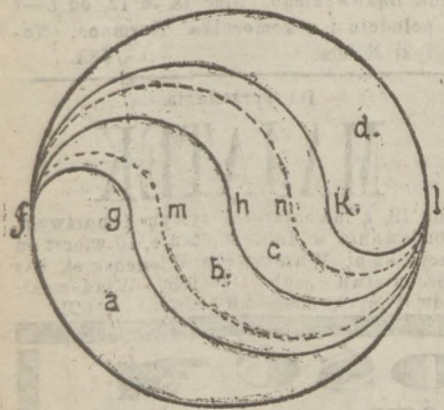
Ceny z powodu takiej obfitości w dowozie musiały się co dzień obniżać, mimo dosyć żywych i znacznych zakupów. Płacono za bardzo piękne i dobrze wypasione 50—60 rs.—10 do 15 rs. tańsze, za średnie 35—45, za gorsze 25 do 30 rs. Towar w ogóle był dobry, a nawet przewaga była po stronie lepszych gatunków.

Dostawa mięsa białego do miasta zwiększyła się znacznie. Dostawiono drogą terespolską wołowego 581, cielęcego 70 pudów, petersburską wołowego 172, nadwiślańską 58 pudów. Przez rogatki miejskie wołowego 2499, cielęciny 929 i wieprzowiny 32 pud. Ogółem 4309 pudów, o blisko 800 pudów więcej aniżeli w tygodniu poprzednim.

Ceny mięsa podniosły się o 1/2 do 1 kop. na funcie.

J. Wł.

Rozwiązanie zadania geometrycznego, umieszczonego w nrze 65.

Dobrze rozwiązane nadesłali pp. Dawid Goldberg, 2(f+1), Leon Brestaw i R. Szmidt.

Wykaz depesz

otrzymanych przez warszawską centralną stację telegraficzną w dniu 21-ym marca 1883-go roku, a nie doręczonych adresatom, z powodu niedokładnych adresów:

Moritz Winter, Orla 11.—Hr. Dirks Gora.—Śto. Jerzka, Grunceig.—Barbara Krystosyówna, Obożna 19,—

Angielski magazyn, Nowy-Swiat.—Ulica Powązkowska 27, Jungwicz Bogatemu.—Nowogrodzka ulica, kantor P. Wilenka, Dublowu.—Hotel Brühlowski, Dobiecka.—Aleksander Fejgon, Twarda nr 14.—Hoża dom 17 litera E, Leśniewski.—Louise Stasicka, ulica Długa nr 5, mieszkania 3.—Daehniewicz, Marszałkowska nr 27a.—Róg Twardej i róg Pańskiej, Dawid Rothstein.—Beer.—Gokol, Krochmalna 5.—Róg Jerolimskiej nr 18.—Hotel Maringea, Ingenieur Mitacki.

Warszawskie Towarzystwo opieki nad zwierzętami, pragnąc łącznie z rygiem i innemi tegoż rodzaju Towarzystwami przysłać udział w wystawie przemysłowej, mającej się odbyć w miesiącu maju r. b. w Rydze, ma zaszczyt uprzejmie prosić pp. członków, jak również osoby sprzyjające sprawie Towarzystwa opieki nad zwierzętami, o dostarczenie zarządowi jego, mieszczącemu się przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście pod nr 11, najdalej do dnia 15-go (27-go) marca r. b., z wykazaniem cen sprzedażowych—przedmiotów mających łączność z celami opieki nad zwierzętami, a mianowicie:

- 1) Planów budowl dla zwierząt.
- 2) Modele wzorowych zabudowań i wewnętrznych ich urządzeń.
- 3) Przybory do tychże zabudowań.
- 4) Przyrządy służące dla opieki i ochrony zwierząt.
- 5) Przyrządy wyłączne dla wykorzenienia złych narowów u koni.
- 6) Podkowy i gwoździe do podków.
- 7) Przyrządy dla chorych koni.
- 8) Środki dezynfekcyjne dla miejsc, w których pozostają zwierzęta.
- 9) Uprząż konna, przyrządy dla zaprzęgu i wypręgu.
- 10) Przyrządy wyłączne dla prowadzenia i poskromienia rozplodowych buhajów.
- 11) Maski różnej konstrukcji dla zabijania bydła.
- 12) Nożyce różnego układu dla strzyży owiec.
- 13) Przedmioty dotyczące psów.
- 14) Modele sposobów służących dla przewożenia drobnego inwentarza.
- 15) Wypchane ptaki pożyteczne i szkodliwe.
- 16) Klatki dla ptaków.
- 17) Gniazda i przyrządy do wylęgania.
- 18) Sposoby dla przewożenia domowego ptactwa.
- 19) Narzędzia weterynaryjne.
- 20) Dzieła dotyczące opieki nad zwierzętami.

Zarząd warszawskiego Towarzystwa opieki nad zwierzętami, poręczając za całość dostarczonych mu przedmiotów, nadmienia jeszcze, że koszt przewozu tychże do m. Rygi i z powrotem przyjmuje na siebie.

Prezes, generał-lejtenant,
hr. Rozwadowski.

Zarządzający sprawami Towarzystwa
—291—
Głowaczewski.

— Dr J. Szwajcer wyjechał na dwa miesiące za granicę. —1097—

— Polecamy na nadchodzące święta wszelkie **Wina w wyborowych gatunkach** oraz **Cognaki, Rum, Likier** i inne trunki zagraniczne po cenach umiarkowanych. **Jean Stiff & fils, Specjalny Skład Win**, ulica Długa nr 45 (Filja, Nowy-Swiat nr 25). —273—

— Dr Henryk Dobrzycki, b. lekarz szpitala i lecznicy dla chorych piersiowych w Mien, zamieszkał przy ulicy Wareckiej nr 7; przyjmuje zrana do 10-ej i od 5—6 po południu. —1018—

(824) **Dentysta Gutzman, Bieleńska nr 4**. Zęby sztuczne pors. 2, oczyszczanie lub plombowanie po rs. 1. Wyjęcie zęba kop. 25. Reperuje i przerabia zęby sztuczne, proszek i eliksir od 30—50k.

MAURICY FUCHS,
pomocnik adwokata przysięgłego, **Orla nr 3**,
mieszkania nr 7. —252—

W ciągu jednej nocy wyleczyć można popękanie skóry, odmrożenie, krostki, liszaje, plamy czerwone, jak wogóle wszelkie choroby skóry, za pomocą

Crème Simon.

Jest to doskonały środek dla podtrzymania pięknej cery twarzy i rąk, używany przez eleganci światu damski w Paryżu, Wiedniu, Londynie etc.

Simon, 36 rue de Provence, w Paryżu.
W Warszawie u pp. **Al. Kocha, Lipinka, Leona & Com., Aleksandra i Marcelego**. —1—

RADA BANKU HANDLOWEGO w Warszawie

podaje do wiadomości panów akcjonariuszów, że dwunaste zwyczajne ogólne zgromadzenie odbędzie się w dniu 18-tym (30-tym) kwietnia r. b., o godzinie 2-jej po południu w gmachu Banku w Warszawie.

Decyzji tego zebrania poddane będzie:

- a) Sprawozdanie z czynności Banku za rok 1882, tudzież rozdział zysków i ustanowienie dywidendy.
- b) Wybór członków rady, tudzież deputatów w miejsce wychodzących.

Akcyonariusze pragnący uczestniczyć na tem zebraniu zechcą złożyć swe akcje najpóźniej w dniu 11-tym (23-im) kwietnia r. b., do godziny trzeciej po południu, w kasie Banku handlowego w Warszawie, lub w kasie oddziału tegoż Banku w Petersburgu, albo też w kasie filji berlińskiej Banku kredytowego Środkowych Niemiec.

Bilety wejścia wydawane będą w lokalu Banku, w Warszawie, na trzy dni przed terminem zebrania. —285—

Warszawski Komitet Giełdowy.

Stosownie do § 14-go ustawy giełdy warszawskiej z roku 1872, pierwsze ogólne zebranie członków Zgromadzenia giełdowego oznaczone zostało na dzień 20-ty marca (1-szy kwietnia) r. b., i odbyć się ma o godzinie 1-jej z południa, w gmachu giełdy, przy ulicy Królewskiej.

Przedmiotem obrad będzie:

- 1) Sprawozdanie komitetu giełdowego z dochodów i wydatków za rok 1882.
- 2) Wybór trzech członków Zgromadzenia do uskutecznienia rewizji ksiąg i dowodów rachunkowych, powyższego sprawozdania, tudzież sum Zgromadzenia giełdowego.
- 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie projektu do etatu dochodów i wydatków na rok 1883.

Podając o powyższem do wiadomości pp. członków Zgromadzenia, komitet giełdowy ma honor przypomnieć, że stosownie do § 15 ustawy giełdowej, wszyscy członkowie obowiązani są znajdować się na wspomnionem zebraniu i że nie przybywający na takowe, bez ważnych powodów, ulegną karze pieniężnej (rs. 1) na korzyść warszawskiej Rady miejskiej dobroczynności publicznej.

Po biletach wejścia na posiedzenie zechcą pp. członkowie wcześniej zgłosić się do sekretarza giełdy, przy okazaniu mu wykupionego przez siebie na rok bieżący świadectwa gildyjnego, oraz biletu na stałe uczęszczanie na giełdę. —282—

Bank Handlowy w Warszawie

zawiadamia niniejszem, że czynności biurowe oprócz przyjmowania pieniędzy za weksle, zawieszane będą w Wielki piątek to jest w dniu 23-cim b. m., w Wielką sobotę zaś, t. j. w dniu 24-ym b. m., biura bankowe zostaną zamknięte o godzinie 12-jej z południa. (284)

Rady zarządzające Towarzystw dróg żelaznych

warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko-bydgoskiej.

Z dniem 19-tym kwietnia (1-ym maja) r. b. znosi się taryfa dla przewozu zboża ze stacyj dróg moskiewsko-brzeskiej i riazko-wiaziemskiej do Aleksandrowa. —283—

— Na dostawę lekarstw i wód mineralnych dla szpitala św. Ducha i wszystkich klinik uniwersyteckich wybrany został przez zarząd tegoż szpitala p. **Jutjan Eckerkunst**, właściciel apteki na Lesznie. Kontrakt z panem E. zawarty został na lat sześć i przez Radę główną dobroczynności publicznej, na posiedzeniu w dniu 5-ym b. m., przyjęty i potwierdzony. —290—

Wysokość wody na rzece Wiśle stóp 4 cali 9.

Przez Rząd zatwierdzony i kaucjonowany
DOM KOMISSOWY
pod firmą
SALA LICYTACYJNA PRYWATNA
Miodowa № 10, 1-e piętro.
1) Przyjmuje na sprzedaż wszelkie ruchomości, towary i wyroby fabryczne.
2) Wyprzedaje takowe każdorazowo z wolnej ręki, a we Czwartki przez licytację.
3) Wielki wybór mebli nowych i używanych, tak wykwintnych, jakoteż skromnych.
Obstalniki na roboty tapicerskie.
4) Dywany, serwety, lustra, żyrandole, biżuteria, porcelana, szkło, garderoba.
5) Obrazy, przedmioty sztuki, brzozy i wszelkie wyroby galanterii, kufry, walizy i t. p.
Otwarta codzień od godz. 9 rano, do 7 wieczór. w Święta od 12 do 6. 27

Nowe katalogi nakładowe książek i nut.
Księgarnia
G. SENNEWALDA
przy ulicy Miodowej № 4,
o: dom zamieszkałym na prowincji na żądanie przesyła bezpłatnie i franco. 830

ZYSK CZY STRATA?
TABLICE PODRĘCZNE
uwidoczniają o równowartości kursów giełdy Warszawskiej, Petersburskiej i Berlińskiej, są o nabywca we wszystkich księgarniach — Cena rs. 1. 817

Syndyk Ostateczny
massy upadłości
Abrahama Majznera,

zawiadamia interesowanych, że Abraham Majzner, były właściciel domu przy ul. Główniej № 976/7, na skutek ogłoszenia jego upadłości, na zasadzie art. 442 K. H., utracił zarząd całym swoim majątkiem. — Skutkiem tego wszelkie przypadające mu, z mocy jakiegokolwiek tytułu należności, wnoszone być winny, wyłącznie na ręce niżej podpisanego Syndyka Ostatecznego. Warszawa d. 13 Marca 1883 r. — Adwokat przysięgły **Strasiński Beza**, Nowo-Senatorska № 6. 986

Baby Podolskie
zna e powszechnie, ze swej dobroci, jak również Baby gospodarskie, Placki, Serniki krakowskie, Jaleczniki, Mazurki, Torty, Cukry, Kwiaty do ubierania Bab, Maki w rozmaitych kolorach, Baranki w wielkim wyborze, Stółki ze świeconem dla dzieci, Jajka cukrowe, Skórki pomarańczowe itp., wszystko w wielkim wyborze i po cenach najprzystępniejszych poleca **CUKIERNIA S. TROJANOWSKIEGO**, Mazowiecka 1. — Uprasza się o wcześnie zamówienia. 985

Plac Dziedziczny
łokci kwadratowych 358,284%, przy ulicy Wolskiej położony, obok stacji tramwajowej, posiadający obfitość wody studziennej i źródlanej, zdolny na zakłady fabryczne. Do sprzedania częściowo lub w całości. Wiadomość na miejscu, przy ulicy Wolskiej 353090, u właścicieli, a także przy ulicy Elektoralnej № 31, u właściciela domu. 995

Od Lecznicy II-ej
Ulica Senatorska № 9, Krakowskie Przedmieście № 85, dom przechodni, Roeslera zwany
D-r. ANTONI ELSBERG,
Ord. nator odzianu wenerycznego i skórnoego w Szpitalu Starożytnych, z dniem 1 Marca przynajmniej w lecznicy z chorobami wenerycznymi i skórnymi, codziennie od godziny 4—5 po południu. W domu (Karmelicka № 7) — codziennie od godziny 5—7 po południu. 893

W d. 29 Marca (10 Kwietnia) r. b., o godz. 10 zrana, w Wydziale IV Sądu Okręg. Warsz. sprzedane będzie przez licytację publiczną w drodze działów

Nieruchomość
w Warszawie, przy ul. Złotej № 1517 (№ 11 nowy), położona (2 gi dom od rogu Wielkiej) zawierająca przestrzeń 7,837 ł. □, w czem znajduje się około 4,000 ł. □, placu pod ogrodem. Długość frontu od ul. Złotej wynosi 158 1/2 ł. Dochód wynosi obecnie rs. 3,030 rocznie. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,362 k. 76. Akty można przeglądać u Komisarza Sądowego Wawieskiego (Marjańska 2), w ciągu zaś ostatnich dni przed sprzedażą w Wydziale IV Sądu Okręg. Informacji udziela także adwokat przys. Abczyński (Długa 25), sprzedaż działowa popiera acy. 981

62. Marszałkowska 62.
„CERES“
poleca Baby Litewskie parzone, Wędliny, Indyki tuczone, Prosiaki i Szynki cielęce. 844

Waterklozety, Pompki, Sika wki.
Fabryka Hydrauliczna
WISŁA
T. Chądzyńskiego,
i K. Saskiego,
Nowy-Swiat 53. 645
Roboty drenarskie, świdrowe i wszelkie reperacje wykonywa.

Restaurant Alexandre
Krakowskie-Przedmieście № 36, wprost Saskiego Placu. 887
Wydaje codziennie od godziny 1 do 6 po południu **Obiady z karty po kop. 15, 20, 25 i 30 za porcję.** — Potrawy w wielkim wyborze smaczne i na świeżem maśle przyrządzane — W niedziele i czwartki flaki po włosku. — **Wino** wyższych gatunków po kop. 15 k. elisek i kop. 25 szklanka. — Codziennie świeże **Ostrygi, Ryby i inne delikatessy.** — Złane **Paszety** na sposób Strasburski funt po rs. jeden. — Restauracja z gabinetami pozostała otwarta do p. 3 nocy.

Meble!!!
po rs. 100, kilka garniturów gustownie krytych, po rs. 27, Szeszlongi w skórę, Sofy, Otmiana, oraz wiele innych mebli, bardzo tanio. Marszałkowska № 32. — **L. Brenert.** 836

Apteka do sprzedania.
Z powodu śmierci dzierżawcy apteki w Jarosławiu, prowizora farmacji Biczofa takowa do sprzedania. O warunkach kupna dowiedzieć się można u właściciela pułkownika Depy w Odessie, Naderdzińska ulica № 11. 766

Kwiaty i Owoce.
Nowo-otworzony sklep produktów ogrodniczych **A. BABICKIEGO**, ulica hr. Berga, dom hr. Krasińskiego od Krakowskiego-Przedmieścia № 5. — Na nadchodzące Święta zaopatrzony został w wielki wybór kwiatów, owoców i nowalji, oraz przyjmując zamówienia na bukiety, wieńce, dekoracje i wykonywa takowe po możliwie przystępnych cenach. 955
A. Babicki.

!TANIO!
Magazyn Bławatny
WYROBOW
krajowych i zagranicznych, pod firmą

W. Kleczyński i S-ka
Krakowskie-Przedmieście Nr 58,
w gmachu Resursy Obywatelskiej, otrzymał na sezon wiosenny i letni, wielki wybór towarów i sprzedaje takowe, jak zawsze, po cenach bardzo niskich, mianowicie:
Materjały w kratkę, łokieć po kop. 13, 18, 25, 35 i 40.
Cherveuil w kratkę, 2 łokcie szerokości w najwęższych deseniach, łokieć po kop. 65.
Chardon jaspé 2 łokcie szerokości, łok. po kop. 75.
Repsy gładkie, w różnych kolorach, łok. po kop. 22 1/2 i 30.
Kaszmiry kolorowe, w różnych kolor., łok. po kop. 70.
Kaszmiry czarne, 2 łok. szerokości, łok. po k. 70, 80, 90, rs. 1, 1.10, 1.25, 1.50, 1.60, 1.80, 1.95.
Kaszmir d'eté czarny, łokieć po k. 55 i 65.
Tartara 2 łok. szer., w najwęższych desen., łok. po rs. 1.15 i 1.25.
Crêpe fantaisie 2 łok. szerok., łok. po rs. 1.20. 720

Sarny oswojone.
do sprzedania w Nowej-Aleksandrji, (Puławach), za przystępną cenę: para 3 letnich i para jednorocznych. — Wiadomość tamże u A. Ulanowskiego. 827—r

Operatorka Odcisków.
Za dyplomem St.-Petersburskim przybyłam do Warszawy i otworzyłam specjalny gabinet do wyjmowania zastarzałych odcisków, bez bólu i użycia narzędzi, jedynie za pomocą płynu. — **Hotel Lipski** Bielańska Nr 3. — Przyjmuje cały dzień. 871
Płotka de Paczyńska.

OCZEKIWANE
WIANKI I BUKIETY
z kwiatów suszonych, palm i traw Afrykańskich, nadeszły do głównego składu zapalek i wyrobów chemicznych
T. Kozłowski,
dawniej **W. Dziewickiego**, Senatorska № 25, dom p. Neprosa.
NB. Szczególnie piękne i oryginalne, są **Bukiety „Mickarta“ i Wiązki białe**, z kwiatów z **Przyładka Dobrej Nadziei**. Wielki wybór Wiązków metalowych z porcelanowymi kwiatami. 949

WAŻNE
dla właścicieli gorzelni.
Przeróbkę aparatów gorzelniczych Pistorjusza, na aparaty dające mocny i czysty spirytus (92° do 94°) wykonywają za bardzo niską cenę
Zakłady Mechaniczne
Bormann, Szwede & Temler,
(dawniej JAN TROETZER),
w Warszawie, Srebrna № 14. 523

Litewskie Wędliny
nowy transport otrzymany jest, przy ulicy Mazowieckiej № 4. Wiadomość u szwajcara. Wyprzedaj rozpoczyna się we Wtorek, po umiarkowanej cenie 977

Ks. Piotra Skargi.
Żywoty Świętych
Starego i Nowego Zakonu
na każdy dzień przez cały rok,
rozpoczęły wychodzić we Lwowie na władem **Księgarni Polskiej** w nadzwyczaj tanim wydaniu, w zeszytach 5-cio arkuszowych po **15 kop. zeszyt.** Całe dzieło wyjdzie w 32 zeszytach i druk w ciągu roku 1883 ukończonym zostanie.
Całe dzieło obejmuje 160 arkuszy druku in 4-o, co czyni zwykłego druku około 400 arkuszy i kosztuje w drodze prenumeraty tylko 4 rs. 80 kop. Tak bajecznie niska cena umożliwi każdemu nabytciu tego znakomitego dzieła, które znajdować się powinno w każdym katolickim domu.
Prenumeraty składać nie potrzeba, tylko się płaci za każdy zeszyt oddzielnie.
Żywoty Świętych znajdują się na składzie w księgarni Gebethnera i Wolfa, oraz we wszystkich innych księgarniach warszawskich i prowincjonalnych.
Każdy zeszyt 5-o arkuszowy in 4-o, tylko 15 kopiejek.
Wydanie kompletne i zupełnie dokładne bez żadnych opuszczeń i dodatków — i tem się różni to wydanie od wszystkich wydań pośmiertnych Skargi. 637

Ogłoszenie.

W d. 11 Kwietnia 1883 r., w Wydziale III Sądu Okręg. Warszawsk. będą sprzedane przez Komornika Kurmana, w drodze działów:

Nieruchomości
Nr 1274, 1275, 1275a,

należące do sukcesorów Stanisława Wołowicza, położone w Warszawie, między Nowym-Swiatem, placem S-go Aleksandra i Bracką. Od strony Nowego-Swiata, oznaczone policyjną № 1, a od strony Brackiej № 2.
1. Nieruchomość № 1274 obejmuje 4,639 ł. □. Linja frontowa od strony Nowego-Swiata długa na 74 1/2 łokci, od placu S-go Aleksandra na 67 łok. Na przestrzeni tej znajdują się 2 domy murowane, 2-piętrowe, takż oficyna i zabudowania gospodarcze.
2. Nieruchomość № 1275, obejmuje łok. □ 4,855. Linja frontowa od placu S-go Aleksandra, długa na 67 1/2 łok., od Brackiej na 45 łok. Na przestrzeni tej znajduje się dom frontowy, parterowy, murowany i inne zabudowania gospodarcze.
3. Nieruchomość № 1275a, obejmuje 4,457 łok. □. Linja frontowa od strony ul. Brackiej, długa na 64 ł. 17 cali. Na przestrzeni tej znajdują się 2 murowane oficyny.
Każda z opisanych nieruchomości będzie sprzedawana się oddzielnie.
Bliższe wiadomości u budowniczego Alfreda Bąkowskiego, Niecała № 12, od 5—7 po południu i u komornika Kurmana, Nowolipki № 30a. 733

Do sprzedania
MAJĄTEK
włók 19, z inwentarzem żywym i martwym, zabudowania w dobrym stanie, 10 wiorst od stacji kości Warszawsko-Wiedeńskiej, bez pośrednictwa osób trzecich. Wiadomość: Podwale № 14, mieszkanie 16. 991

WAŻNA WIADOMOŚĆ
dla PP. Kupców, Fabrykantów i Przemysłowców.
Do wynajęcia od 1 Lipca r. b., w domach po fabryce Laferme, przy rogu ulic Marszałkowskiej i Złotej.
18 otworów sklepowych od ulicy Marszałkowskiej.
Wielkie sale na 1-m piętrze, mogące się łączyć ze sklepami.
Lokale i obszerny ogród w podwórzu, na bawarję i zakład restauracyjny.
Wielkie sale na zakłady fabryczne i przemysłowe.
Jeden z domów, mianowicie od ulicy Złotej może być w całości wydzierżawiony.
Wiadomość w Magazynie Mebli Piechowskiego i S-ki, Marszałkowska Nr 60, 1-sze piętro, od 10 do 1 i od 4 do 6. 818r

Dom. Sulmów. pod Błaskami, ma do sprzedania 654

70 sztuk Maciorek

do chowu, o silnej budowie, szlachetnej wełnie i dobrym obroście. Odbiór po ostrzyży.

Do sprzedania

APTEKA

w osadzie Krasnosiele. Blizszej wiadomości z sięganie można w składzie materiałów aptecznych p. Mrozowskiego. 974

Poszukuje się dzierżawy na lat 12,

Majatku Ziemińskiego,

obejmującego włók od 15 do 20, w ziemi dobrej, przynajmniej w połowie pszennej, z łąką, domem mieszkalnym i budowlami gospodarskimi. Majątek ten może być w gub. zachodniej lub w Królestwie Polskim. Posiadający takowy zechcą zgłaszać się listownie ze szczegółowym opisem pod adresem: Wincenty Pawłowski w Kazimierzu nad Wisłą. Pośrednictwo wyłącza się. 931

Lokal fabryczny lub na Składy,

do wynajęcia zaraz lub od Wielkiejnoej, składający się z 1-ej dwupiętrowej i 1-ej parterowej oficyny, oraz szopy kilkadziesiąt lokci długiej, z zupełnie oddzielnym podwórzem. Wiadomość w kantorze odlewni, Ogrodowa 13. 722

Różne SKLEPY

z urządzeniem gazowym, są do wynajęcia od 1 Kwietnia, oraz różne lokale od 1 Lipca, przy ulicy Elektrycznej i Zimnej pod 13, Wiadomość u Rządcy domu. 954

SŁOIK 40 Kop.

VASELINA.

Tłuszcz mineralny, chemicznie czysty, łatwo topliwy, nie psuje się, do użytku aptekarskiego, lekarskiego, i tualowego, przyjęty w szpitalach wszelkich kraj, jako najlepszy środek przeciw odmrożeniu, oparzeniu, pękaniu skóry, liszaju, łupieżu, bólowi reumatyzmu, katarom, kaszlu, w ogóle w chorobach skórnych.

Chesebrough Mannf. Co. w New-Yorku.

GŁÓWNY SKŁAD

w Warszawie, Mazowiecka 14

przy Składzie Maszyn.

Handlującym odstępnie się rabat.

Ostrzeżenie. Jedynie amerykańska Vaseline, chemicznie czysta: używana bywa do lekarskiego użytku. 44

PAPIER WLINSI

Ogromne powodzenie papieru Wlinsi, zależy od jego własności sprawdzania na powierzchnię ciała zapalenia i rozdrażnienia. Najznakomitsi lekarze zalecają takowy przeciw: rozdrażnieniom w piersiach, katarom, nieżytowi oskrzeli, chorobom gardlanym, grypom, reumatyzmowi, bólowi w krzyżach.

Sposób użycia bardzo prosty i łatwy jedno przyłożenie wystarcza.

W Paryżu u J. Wlinsi et Cie, 31, rue de Seine, w Rosji we wszystkich aptekach.

Wymagać nazwiska Wlinsi.

46

Parowa Fabryka

Wyrobow nożowniczych, i N rzedzi chirurgicznych,

J. Przewoskiego,

Nowolipki 33.—Skład główny: Długa 27, Hotel Polski.

polca:

Noże stołowe, deserowe i kuchenne.

Brzytwy, Scyzoryki, Nożyczki.

Noże do maszyn, rzemiosł.

Narzędzia Chirurgiczne, Bandaże.

Stal angielska wypróbowana, wykończona starannie, gwarancja zupełna.

Ceny umiarkowane. 516

Mamy honor zakomunikować Szanownej

Klijenteli, że Magazyn został zaasortowa-

ny w większy jak zwykle wybór Biżuterji

złotej i brylantowej, stosując się do wymagań mody i gustu, a mianowicie:

Pierścienki i Koleczki z brylantami,

szafirami, szmaragdami, rubinami

i t. p. drogiemi kamieniami, Łań-

cuszkami damskie i męskie (bre-

loki), Medaljony, Collije, Bransolety i t. p. od Cen bardzo

nizkich do wyższych.

Uwaga. Kompletu wyr.

Srebrnych stołowych

gotowe i na zamówienia.

Polecamy również

Biżuterję srebrną jako

prezenty bardzo tanie, a

modne obecnie. Stokilkadzie-

siat Bransolet nowo wykończo-

nych różnego fasonu, pomiędzy

tym wyborem nieznane jeszcze

z zameczkami i kluczykiem na (łań-

cuszkę stanowiącym brel.) do zamknię-

cia. Łańcuszki z podwójnemi chwastci-

kami, Colje rozpinane (użytek 2 branso-

let) Medaljony, Brosze fantazyjne, Gar-

niturki z lapis-lazuli i z Rozalinami, Brosze

ozdobne z liter prawie całego alfabetu,

Koleczki różnych fasonów. Szpilki do kraw-

atów z monet starych i inne, Breloki.

Ceny umiarkowane. 839

G. Radke & A. Żeliszewski
egzystuje od 1832 r. Miodowa Nr 497 (2).

CERATY

wszelkiego rodzaju, w najlepszych gatunkach

SKORA amerykańska, najlepszej fabryki Crockett's.

CERATA obrusowa, biała i popielata.

CERATY na barehanie, na pokrycie fortepianów, stołów i t. p.

CERATY (wyskatynowe), w różnych gatunkach, oraz

CERATY podłogowe w różnych gatunkach i kolorach, poleca

Skład fabryczny „pod MERKURYM”,

Senatorska 27, obok kościoła S-go Antoniego. —55—r

KĄPIELE

w Hotelu Europejskim,

otwarte codziennie od g. 7 rano do 10 wieczór.

Wanny ciepłe po k. 50, abonament z 12 biletów, rs. 4 k. 80, z 6 biletów rs. 2 k. 70.

Prysznice po k. 20, abon. z 12 bilet. rs. 1.80.

698—r

MAGAZYN ANCIELSKI

ulica Nowy-Świat Nr 51,

w Lublinie Krakowskie-Przedmieście, oraz w Łodzi,

zaopatrzony jak zawsze tak i na sezon bieżący, w wielki dobór

UBIORÓW MĘZKICH I DZIECIENNYCH,

wykonanych z najtrwalszych materiałów pierwszorzędných fabryk Anglii i Francji. Obok elegancji kroju, najgłówniejsza uwaga zwrócona jest na trwałość ubrań. Przy wielkim wyborze gotowych ubrań, rozmaitość cen ułatwia nabywanie takowych przez osoby mniej nawet zamożne. 717r

PRAWDZIWE

MYDŁO KRÓLEWSKIE THRIDACE VIOLET'A

SAVON ROYAL DE THRIDACE

de **VIOLET**

zaopatrzone jest w nasz stempel fabryczny

OSTROŻNIE Z NAŚLADOWANIAMI LICZNIEMI

Kupując wymagać należy

PRAWDZIWE MYDŁO KRÓLEWSKIE THRIDACE VIOLET'A

SAVON ROYAL DE THRIDACE

de **VIOLET**

PARIS, 225, rue St.-Denis, PARIS

W Warszawie we wszystkich głównych składach perfum.

Kasy ogniotrwałe

pierw. Austr. uprzyw. fabryki

F. WERTHEIM & Comp.

W WIEDNIU,

Dost. Dworu J. C. K. M.

z zastosowaniem patentowanych

zamek, za otworzenie których

bez klucza wyznaczoną jest na-

groda 1,000 dukatów w złocie.

Pierwsze medale na wszyst-

kich wystawach powszechnych.

Nowe zabezpieczające mecha-

nizmy. Kasy nasze chroniły swe

zawartości przeszło w 400 wy-

padkach włamania i ognia.

Generalny Reprezentant

MIKOŁAJ BRAUMAN,

w Warszawie, Elektryczna 13.

Cenniki ilustrowane z rozmiarami i wagą.

wysyłają się na żądanie franco. 426

Jest do sprzedania lub do wynajęcia na dogodnych warunkach, **Statek parowy** o sile 8 koni. — Wiadomość: Kruca 1, mieszk. 3. 895

DOM

w środku miasta do sprzedania, lub do zamiany. Wiadomość Trębacka 7, mieszk. 27. 922

!! NOWOŚĆ !!

!!! Gumowe !!!

Kołnierzyki i Mankiety,

najświeższe fasony,

jak również:

Spinki do tychże,

polecają w wielkim wyborze

F. Wierzbicki i S-ka,

róg Wierzbowej i Trębackiej.

PP. Handlującym znaczny

rabat! 744r

!! PRZAKTYCZNOŚCI !!

Do sprzedania

Lando

prawie nowe. Do obejrzenia w każdej chwili.

Plac Warecki 18. (Konna poczta). 795

GIPS ROLNICZY,

GIPS MULARSKI,

GIPS SZTUKATORSKI.

GIPS MOZAJKOWY,

sprzedaje

763

FABRYKA

przy ul. Leszczyńskiej i Dobrej,

wprost Oboźnej.

D. ŻÓŁTYŃSKI.

837r

Biegle Robotnice

do robienia papierosów poszukują się do trwałej roboty, za dobrem wynagrodzeniem. **P. Schröder & Comp.** fabryka Cygar Wrocław. Koszta podróży będą zwrócone.

Towarzystwo Akcyjne Młyna Parowego (walcowego) w Moskwie, poleca

Makę „Krupczatkę,”

w workach opłakowanych: po 200, 40, 20 i 10 funtów. Sprzedaż hurtowa w składzie Towarzystwa. Marszałkowska 40 — detaliczna zaś w Handlu Wł. Nowickiego tu i w Lublinie. 798r

MOSKIEWSKI SKŁAD HERBATY L. WILENKINA,

otrzymał w tych dniach świeży transport Herbaty pakowanej i w Cybikach, z którą się poleca, a osobliwie żądaną **Wan-Sun-Czyn** na rs. 1.50 i **Czyn-Kin-Ko-fung** na 2 rs., jak również poleca **Cukier rąbany** najlepszy, funt 21 kop., **kostkowy** 20%, — **Kawy** w najlepszych gatunkach, **Ceylon gruba** funt 62 1/2 kop., **Ceylon drobna** 47 1/2 kop., **Perłowa** 60 kop., **Jawa złota** 62 1/2 kop. 825

Główny Skład, Królewska Nr 10, dom Granzowa.

Cukiernia i Fabryka Biskoptów angielskich, J. SZTENDEL,

Marszałkowska Nr 62, róg Zielonego placu.

Na nadchodzące Święta przygotowałem znaczny wybór **Mazurków, Tortów** różnych, znanych przez liczną zaszczytującą mnie Publiczność, ze swej dobroci, **Bab** oraz **Baumkuchenów**, całych i na funty, **Jajeczników**, a także jak i lat poprzednich, przygotowałem dla Pań Gospodyń **masę migdałową i orzechową** mialko tartą i **maczki** w różnych kolorach, oraz wybór **cukrów deserowych i karmelków** w różnych gatunkach. — Zaręczając za dobroć moich wyrobów polecam się i nadal względem Szan. Publiczności.

838

J. Sztengel.

Nauka i wychowanie.

Paryżanka z patentem konserwatorium paryskiego, ze śpiewem, niemieckim i angielskim, zaraz do umieszczenia; de Préchamps, Długa 23. 4020

Nauczycielka żeńskich gimnazjów, mając wolne godziny, życzy udzielać lekcje lub korepetycje. Wiadomość powziąć można na ulicy Wspólnej Nr 9, mieszkania 16, w oficy, od godziny 4 po południu. 4042

Pona polka, potrzebna jest od 1 Kwietnia br. b., obznajmiona z krawiecczyną. Wiadomość: Wilcza Nr 17/1701a, miesz. Nr 2, między 5 a 6 po południu. Tylko osoby ze świadectwami zgłaszać się mogą. 3806

Pracuz lub szwajcar, potrzebny jest do konwersacji na wieś. Krakowskie-Przedmieście 7, prawe skrzydło, na dole, m. 28. 549

Pona, rodowita francuzka, z dobrą swiadectwami, żądaną jest do dwuletniego dziecka. Zgłosić się: ul. Wspólna 28, m. 3, od godziny 11—2. 549

Pan August Béguin, profesor dyplomowany z Paryża, ma zaszczyt zawiadomić Szanowne Rodziny, że udziela lekcji języka francuskiego, stylu, literatury i historii. Hotel Europejski Nr 187, zastąpić można od godziny 10—12 z południa. 3794

Wzaman za lekcje języka polskiego, można mieć lekcje języka rosyjskiego, albo gry na skrzypcach lub na fortepianie. Tamże potrzeba wiołoczelisty do Trio, na wieś na lato. Adresy listownie: Nowy-Swiat Nr 67; fabryka kwiatów „A. K.” 4003

Student znający gruntownie matematykę i fizykę, raczy się zgłosić do agencji ogłoszeń, Senatorska Nr 18, pod lit. D. 556

Pona polka, mówiąca poprawnie jezy. niemieckim, znająca króć i krawiecczynę podług żurnali, oraz początki muzyki, poszukuje natchmiast posady z pensją 100 rubli i wolne koszty podróży, w ilości 25 rs. Łaskawe oferty sub. „M. W.” przyjmuje F. Skubel. Poznań, Św. Marcina 75. 568

Posady i prace.

Człowiek młody, inteligentny, z ruskim językiem, piszący ładnie, poszukuje zajęcia. Leszno Nr 31, mieszkania 7. 4055

Panny zdane do staniów i podręczne, potrzebne są. Ulica Marszałkowska Nr 57, A. Kantorska. 4036

Panna służąca, znająca krawiecczynę i bieliznę, posiadająca dobre świadectwa, poszukuje miejsca. Piwna Nr 42, mieszkania 11, do 12-jej rano zastać można. 3983

Majster strycharski do wyrobień miliona cegły w Lubelskiem, potrzebny zaraz. Wiadomość: Warszawa, Chmielna Nr 62ab, J. Pandel. 561

Intejsza fabryka poszukuje woźacza po Cesarstwie. Obeznani w towarach manufakturach, otrzymują pierwszeństwo. Adresy przyjmuje biuro ogłoszeń, Senatorska 18, pod lit. B. B. 557

Dla chłopców od lat 7 do 10 przygotowanie do klas. Aleja Jerozolimska Nr 26, mieszkania 19. 4083

Poszukuje się kobiety do udzielania lekcji arytmetyki i pisania. Wspólna 12, mieszkania 26, w godzinach rannych. 4076

Kupiec znający dokładnie język polski, oraz gruntownie buchalterję, obeznany tak z administracją handlu, jak w przemyśle fabrycznym, posiadający chlubne świadectwa i rekomendacje z długoletniej praktyki, poszukuje odpowiedniego dla siebie stanowiska. Adres pod Nr 100 u pp. Simon i Steeki, Krakowskie-Przedmieście. 4071

Panny potrzebne są do kwiatów, podręczne i uczennice. Freta Nr 30. 4081

Modystka zdolna do robienia kapeluszy, potrzebna jest na wyjazd. Wiadomość w hotelu Lipskim: rano do godziny 10 i od 5 po południu, pod Nr 35. 4063

Drukarz litograficzny, człowiek młody, który niedawno skończył naukę, potrzebny jest do litografii na prowincję. Wiadomość przy ul. Daniłowiczowskiej pod Nr 5, w kantorze fabryki. 566

Kupno i sprzedaż.

Fortepiany: Zagraniczny koncertowy, Kral-Pla, Holera, Schrödera, wszystkie z angielską mechaniką i Pianina zagraniczne czarne, systemu amerykańskiego, do sprzedania. Nowogrodzka 25, mieszkania 29. 3794

Głównego szuwalca glicerynowy, konserwujący wybornie obuwie, oraz atrament we wszystkich kolorach, dostać można w sklepach Warszawy i Królestwa, jakoteż w fabryce przy ulicy Nowy-Swiat 58. 372

Portepian fabryki Kaps'a, w dobrym stanie, do sprzedania. Widok Nr 17, m. 11, od godziny 10—1. 3793

Kredens dębowy, z bogatą rzeźbą, elegancko wykonany, także stół jadalny, bilardowy, do sprzedania, cena niska. Wiadomość: Dzielnia 9a, miesz. 8. 3950

Tanie wyprzedaż krawatów. Ulica Grzybowska Nr 8. 503

Do sprzedania: faeton większy i mniejszy, nowe i używane, karetę poczworna i bryczkę w dobrym stanie. Aleja Jerozolimska Nr 13. 3114

Ponczochy i skarpetki, bez szwu, po cenach fabrycznych, w wielkiej wyborze. Nowy-Swiat 19, m. 17, w poprzecznej oficy. 4077

Kupuję!!! kwity lombardowe, zegarki, złoto, srebro, płacę dobrze. Leszno 37, dystrybucja. 3773

Kapelusze gotowe do grubej załoby, z wełnami i brydami, od rs. 4, poleca Fijałkowska, Senatorska Nr 18, wprost kościółka re-Formackiego, w podwórzu. 509

Kapelusze gotowe do grubej załoby, z wełnami, od rs. 4, poleca Sabina Fijałkowska, Senatorska 18, wprost kościółka św. Antoniego, w podwórzu. 509

Do sprzedania nowa i noszona garderoba damska. Hoża Nr 12D, lokala 11. Wiadomość można od godziny 11—3. 4085

Tokarskie warsztaty dwa, małe, bukszpan, heban, szafa sklepową i kontuar, szeslong skórą kryty, komoda mahoniowa, do sprzedania w zakładzie tokarskim, Elekoralna Nr 9. 3941

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 24 Marca (5 Kwietnia) r. b., o godzinie 11 1/2 rano, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy, licytacja in plus przez opieczetowane deklaracje na dzierżawę altany w ogrodzie Saskim, do spżedazy owoców, podczas lata i jesien 1884, 1885 i 1886 r., od rs. 328 rocznie.

Mający zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowaną deklarację, napisaną na papierze stemplowym, ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem kasy m. Warszawy, na złożone w teje kassie vadium w ilości rs. 33 i na koszt ogłoszenia rs. 40, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będą.

Warunki są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, moją której podejmuję się wydzierżawić altanę w ogrodzie Saskim do spżedazy owoców, podczas lata i jesieni 1884, 1885 i 1886 roku, za sumę N. N. rs., N. N. kop., rocznie, (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kassie m. Warszawy vadium w ilości rs. 33 i na koszt ogłoszenia rs. 40 przy mniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisatem dnia N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

714—r

ANEMIA. WYCZERPANIE SIŁ. NEURALGIE UREGULOWANIE TRAWIENIA.

WINO z COCA TROUETTE-PERRET

(VIN DE COCA TROUETTE-PERRET).

(Najlepsze ze wszystkich tonicznych i wzmacniających).

UZNAWE PRZEZ PARYŻSKĄ AKADEMIE MEDYCZNĄ.
Złote Medale i Dyplomy ze wszystkich Wystaw.

Sprzedaż hurtowa: Trouette-Perret, 163 & 165 r. St-Antoine, Paris—Dataliczna
w wszystkich Drogistach i w aptekach.

W Warszawie u pp. Mrozowskiego i Ziemińskiego oraz u wszystkich drogistów i aptekarzy.

Bryczka poj. na resorach, prawie nowa, Bjest do sprzedania. Ulica Twarda Nr 42, mieszkania 4, od godz. 10 rano. 4065

2 futra męskie do sprzedania za rs. 100. Wiadomość: ulica Marszałkowska Nr 26, mieszkania Nr 15. 4070

W Grójcu u Ch. Fruchtgarten. otwarty został skład maki ze znanych młynów w Orlowie i Szezbroszynie Lubelskiem. Mąka w najlepszych gatunkach, po cenach warszawskich. Za dobroć się ręczy i tamże są legominy i drożdże najlepsze. 4075

Ogier i karetę do sprzedania, w hotelu Krakowskim. 4089

Do sprzedania futro nowe, elki, damskie, lub też aksamitne z takim kołnierzem i muską, materia na suknię, dolman. Nowolipki Nr 32, bez litery, miesz. 1. 3997

Ponczochy bez szwu, kolorowe, bawelniane i fil d'eosse, poleca pracownia Fijałkowskiej, Marjańska Nr 4. Tamże przyjmują się nadrabianie. 524

Faeton wykonany, do sprzedania w warsztacie kowalskim, ul. Chłodna Nr 29. 4078

Maszyna krawiecka Singera, mało używana, jest do sprzedania za cenę umiarkowaną. Wiadomość: ulica Nowogrodzka Nr 20 lit. a, mieszkania 12. 3992

Burka o 5-u sznafiadach, orzechowe, do sprzedania. Ul. Szpitalna Nr 5, u stolarza. 4006

Wyprzedaż kretonów wysortowanych, po 10 kop. łokieć. Ruskij Magazyn, ulica Niecała domu Nr 2. 4006

Bryndza litewska na funty lub pud. Bfunt kop. 15. Ul. Mazowiecka Nr 11, stróż wskaże. 4053

Nadeszły ze wsi szynki wyborowe, jakoteż masło śmietankowe solone, kartofle, worki i indy. Żurawia Nr 5. 4037

Cęsi litewskie wędzone, całkowiłe, bez kości, po rs. 1 kop. 20. Mokotowska Nr 6, mieszkania 5. 4040

Dwa stoły dębowe, bilardowe, elegancko wykonane, do sprzedania w zakładzie wyrobów stolarskich, cena niska. Dzielnia 9a. 4087

Stół okrągły o trzech blatach, orzechowy, 6 krzesel mahoniowych, do sprzedania. Wiadom. w fabryce mebli żelaznych Wł. Gostyńskiego i S-ki, ul. Ciepla Nr 6. 4027

Meble do sprzedania tania, mało używane. Garnitur do salonu orzechowy, rzeźbiony, kredens i szafy rozbiierane ozdobne, wiedeńskie, tremo czarne i orzechowe, garnitur całkiem kryty, konsolki do kart, lustra greckie, biurko męskie, szeslong, kozeta z 6-ma napoleonkami, toaleta damska, łóżka, umywalka, szafeczki nocne, szafka do bielizny, stół jadalny, samowar, komoda i firanki. Marszałkowska Nr 26, róg Chmielnej, miesz. Nr 30. 3952

Meble: garnitur orzechowy rzeźbiony, szafy rozbiierane, garnitur francuzki, kredens, konsolki do kart, stół jadalny, stół do samowara, szeslong, biurko, toaleta damska, łóżka, umywalka, nocne szafeczki, szafka do bielizny, lustra, tremo z marmurem, lampy, regulator, firanki, tania do sprzedania. Twarda Nr 6, w pałacyku na lewo, mieszkania Nr 41. 3434

Do sprzedania kredens składany do kuhelni za rs. 9. Orla Nr 4 domu, m. Nr 34, drugie podwórze. 4073

Lustra wielkie w czarnych ramach, garnitur czarny, garnitur do buduaru, kredens, stół, krzesła, stół do samowara, otomanka, dwie szafy, szafka do bielizny, komoda, łóżka, umywalka, toaleta, biurko, szeslong, dwa stoliki do kart, stół damski do sycia, obrazy, kolumny, lampy, żyrandol, kandelabry, są do zbycia tania. Sienna Nr 3, mieszkania 4. 4090

Meble do sprzedania, eleganckie, orzechowe, pięknie rzeźbione, do salonu garnitur napoleonkowy, dwie szafy rozbiierane, tremo, lustro greckie, szafka do bielizny, biurko, kredens, szeslong, stół jadalny z krzesłami, para łóżek, dwie minanterki do kwiatów, firanki, etazerki, wszystko tania. Zienna Nr 10, stróż wskaże. 4051

Meble z 4 pokoi do sprzedania bardzo tania. Sienna Nr 4, od Marszałkowskiej 4-ty dom, stróż wskaże. 4052

Meble garnitur masiv palisandrowy, używany, do sprzedania z powodu wyjazdu. Ulica Żurawia Nr 33a, m. 21. 565

Umeblowanie z kilku pokoi, mało używane, do sprzedania razem lub częściowo, przytem firanki, lampy i rozmaite przedmioty gospodarskie. Chmielna Nr 13a, stróż wskaże, od godziny 10 rano. 4049

Meble garnitur, czarnych, krytych ponosym atlasem, z powodu wyjazdu jest do sprzedania Ulica Mylna Nr 3, m. 15. 4041

Meble mahoniowe ozdobne do sprzedania, na stacji towarowej kolei Petersburskiej, u Obrapalskiego. 4035

Meble są do sprzedania tania: garnitur do salonu orzechowy, kredens i szafy rozbiierane, ozdobne wiedeńskie, tremo czarne i orzechowe, garnitur całkiem kryty, konsolki do kart, lustra greckie, biurko męskie, szeslong, kozeta z 6-ma napoleonkami, toaleta damska, łóżka, umywalka, szafeczki nocne, szafka do bielizny, stół jadalny, samowar, komoda i firanki. Marszałkowska Nr 26, róg Chmielnej, miesz. Nr 30. 3952

Meble: garnitur palisandrowy, utrechtem kryty, otomanka, komoda antyka, tremo i prysznic, do sprzedania. Krakowskie-Przedmieście 38, mieszkania 3. 4004

Sprzedają się: szafa rozbiierana, lampy, suknie i dolmany, mało używane, szczytła chorego. W pracowni sukien Zofii Wasilewskiej, Nowy-Swiat Nr 52. 3921

Interesa handl. i majątk.

Magazyn mód i galanterji, od lat 25-ciu megzystujący w jednym z miast prowincjonalnych, jest do sprzedania od 1-go Kwietnia lub Lipca. Do kupna potrzebny kapitał 1,000 rs. Wiadomość: ulica Świętojerska Nr 8, mieszkania Nr 4. 4029

Dystrybucja do sprzedania. Wiadomość: Ulica Długa Nr 6. 562

Dzierżawy poszukuje się w gub. Warszawskiej lub Płockiej, przestrzeni od wólk 10—14. Adres: Żurawia Nr 17 domu, mieszkania 17. 3913

Współniczka z kapitałem od 1,000 rs. potrzebna do założenia sklepu. Wiadomość w fabryce pończoch. Zgoda № 1. 3840

L o k a l e.

Ciechocinek; lokale i sklepy obok apteki. Zamawiać można: ul. Wspólna № 12, mieszkania 3. 3999

Wynajęta od 1-go kwietnia t. b.
 Stajnia na 6 krów wraz z mieszkaniem i
 wszelkimi wygodami. Hoża № 16, wiado-
 mość u stróża. 3705

Zginał dnia 14 b. m. wieczorem, pies wy-
zł, maści kasztanowatej, ciemny, nakra-
piane łaty, ogon pod spodem biały, proszę od-
prowadzić za wynagrodzeniem: ul. Twarda
Nr 32, mieszkanca 22. 4079

— Варшава 10 (22) Марта 1883 г.
w Gebethner.